

PROVINCIJU PREMĖRAI NIEKO NEPEŠĖ

Neseniai įvykusioje federalinės vyriausybės ir visų provincijų premjerų konferencijoje Trudeau nenusileido nei per nago juodimui. Jis provincijų galvoms per tuos, kelias dienas trukusius, pasitarimus aiškiai pasakė, kad Kanados dabartinė ekonominė padėtis yra grąsoma rimtos infliacijos, jeigu federalinė vyriausybė nesiims skubių ir griežtų žygių. Trudeau kreipėsi ir į visą privatinę pramonę, darbavalius ir profesinių sąjungų vadus, kad šie nekeltų atlyginimų, nes, juos pakėlus, neišvengiamai pakyla ir produktų kainos. Ir taip, iš tiesų, pastaro daina be galo. Trudeau taip pat visiškai nedviprasmiškai pasakė provincijų premjerams, kad iš federalinės vyriausybės jie jokių pinigų nelauktų. Jei jie nori daugiau pinigų, tuždedą daugiausia mokesčių savo provincijos gyventojams. Aišku, kad toks pasiūlymas didelio pritarimo nesusilaukė – provincijos daugumoniau norėtų mokesčių sumažinti o kaltę suvesti ant vienos federalinės vyriausybės.

bés. Labiausiai nepatenkintas paliko Ottawos pasitarimus Quebeco premjeras J. J. Bertrand. Jis buvo pageidavęs iš federalinės vyriausybės net 200 milijonų dolerių, kurie, jo ir jo patarėjų nuomone, būtų federalinės vyriausybės paimti iš quebeciečių medicininės apdraudos sąskaiton, nors Quebeco provincija kol kas dar tame medicare plane nedalyvaujanti. Bertrand, žurnalistų pasisakymu, buvęs toks pavargęs ir piktas, kad net pareiškęs, jog ateinantys provincijos rinkimai šįmet būsią praversti po šiuo nelemtu federalinės vyriausybės nelankstumo ženklu. Kitaip tariant, Union Nationale, kaip visų rinkimų metu, ir vėl kaltins už visas provincijos nesekmes Ottawą. Kol kas su šiuo slieku Quebeco partijos labai sėkmingai žuvaudavo gerokai drumstam šios provincijos politiniam vandenėlyje. Labai gali būti, kad ir ši kartą žvejyba bus neblogesnė.

JAUNUOLIAI I KUBA

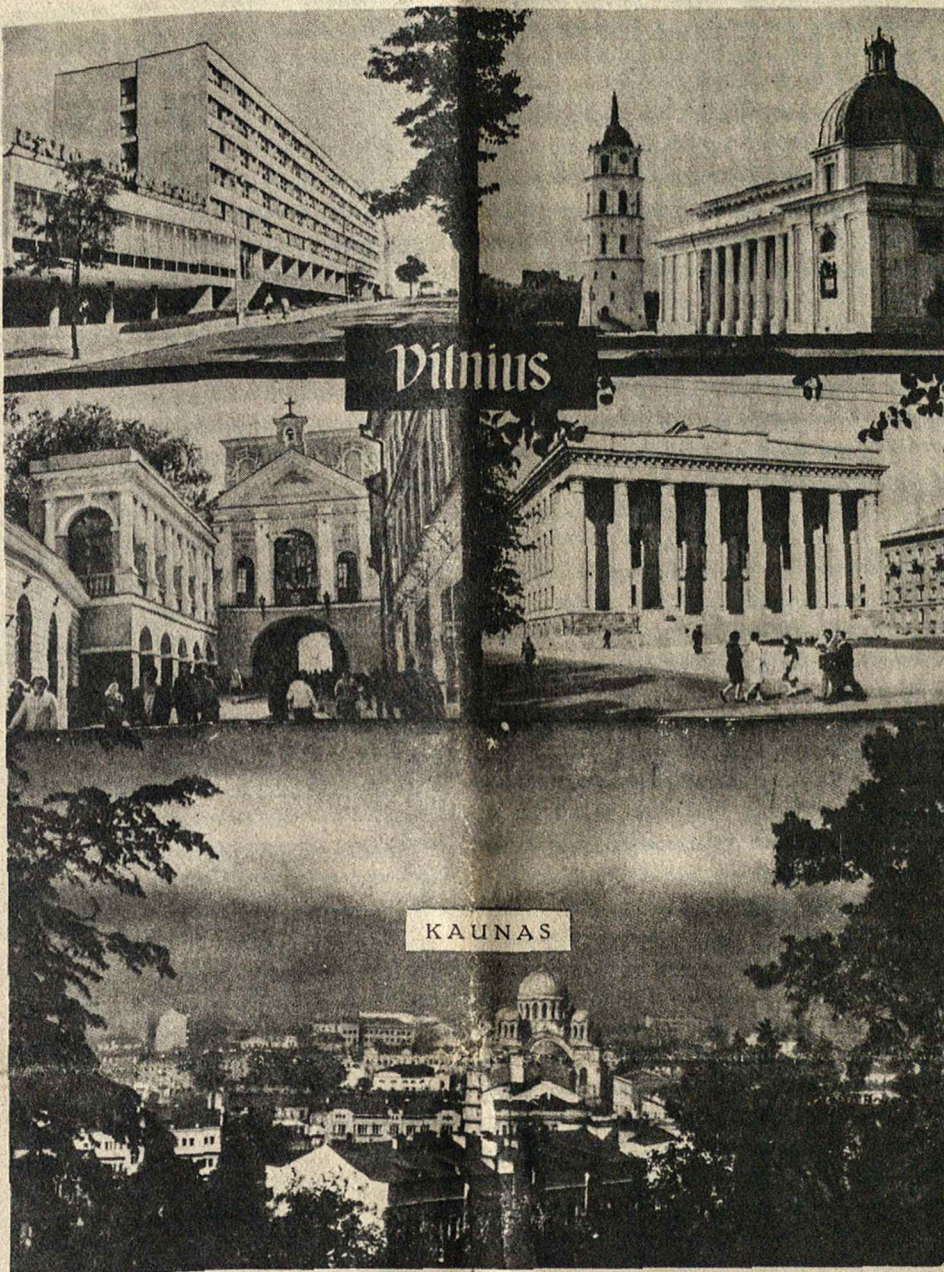
Pastarosiom dienom Kanados spauda ir radijas bei televizija paskyrė nemažai dėmesio – kaip paprastai! – kelių šimtų jaunuolių grupelė, kuri iš JAV-ių vyko keliams mėnesiams į Kubą padėti kubiėčiams kirsti cukrines švendres. Toji pagalba Castro režimui buvo suteikta radikalių kairiųjų elementų, kaip sako Kanados žinių agentūra. Amerikiečiai jaunuoliai, nerasdami legalių kelių vykti Kubon iš pačios JAV-ių teritorijos, pasirinko Kanadą patogiu tramplynu savo raudonai avantiūrai. Keli šimtai prokomunistiškai nusitelkusių piktų paauglių grįžo iš Kubos, o apie penketas šimtų panašių į juos sulipo į tą patį laivą plaukti Castro rojūn. Įdomu, kad nei vienas šių neaiškių idealistų nesiryzo padėti JAV-ių skurstantiems gyventojams, bet rado reikalą savo raumenis paaukoti režimui, kuris advokatauja atvirą komunistinę revoliuciją Amerikos kontinente. Kanada pamazū tampa netikėtai įvairių dezertrų užuovėja, bet taip pat atvirą demokratijos priešų prietilčių. Įdomu kodėl Trudeau vyriausybė, užuot rūpinusis savųjų indėnų bei eskimų likimu, taip daug tolerancijos rodo įvairiems profesionalams agitatoriams, ieškantiems būdų ir priemonių sugriauti dabartinę JAV-ių ir pačios Kanados santvarką? Ar nevertėtų mums šioje srityje pasimokyti iš pačios Sovietų Sąjungos, kuri taip genialiai moka susitvarkyti net su pačia nekalčiausia opozicija? Arba, dar geriau – šiems neaiškiems pagalbininkams pasiūlyti likti visam laikui Castro rojui?

PARYŽIUJE ATŠVESTOS
25 METŲ SUKAKTUVĖS NUO
AUSCHWITZO IŠLAISVINIMO

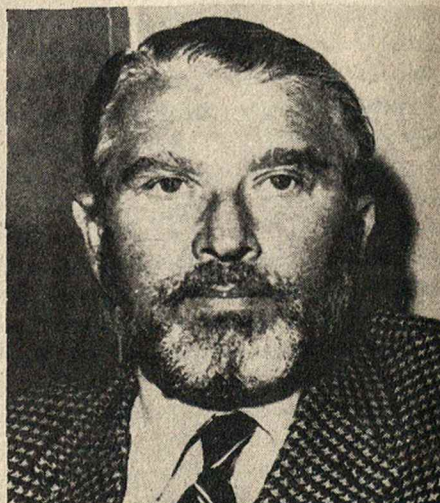
Prieš 25 metus sąjungininkų kariuomenė užėmė Auschwitzą ir išvadavo likusius, dar neišžudytus kalinius, deportuotus iš Prancūzijos.

Sukaktis iškilmingai paminėta dalyvaujant Anciens Combattants /buv. Karių/ ministeriui – Henri Duvillard, kuris uždegė amžiną ugnį prie Nežinomo Kareivio kapo po Arc de Triomphe. Po to minia nuvyko į Salle Pleyel tęsti minėjimo kur trumpomis kalbomis, rezistentų ir organizacijų atstovai, atpasakojo deportuotų kražiaus kelius, pav. kokie buvo daromi su jais bandymai prieš nužydymą. Kalbėtojai pagerbė heroizmą ir tų asmenų kurie nebudami pavojaus savo gyvybei gelbėjo deportuotus.

Tas sukaktuves minėjo ir Paryžiaus Radio duodamas plačią apžvalgą ir apie žydų persekiojimą Europoje. Tarpe kraštų iš kurių jie bėgo /Vokietija: Austrija, Čekoslovakija ir t.t./ buvo paminėta ir

Lietuva. Pagal iš vokiečių vyriausybės nesenai gautus, bėgančių nacių išsivežtus iš Paryžiaus Saicherheitspolizei dokumentus, vien tik per paskutinius Paryžiaus okupacijos metus į Auschwitzą buvo išvežta virš 70.000 žmonių, kurių tarpe 376 Lietuvos piliečiai.

DR. WERNHER VON BRAUN
PASKIRTAS NAUJOMS
PAREIGOMS

NASA centras paskelbė, kad dr. W.v. Braun paskirtas naujoms atsakingoms pareigoms į Washingtoną, kur jis dirbs erdvų tyrinėjimo vyriausioje būstinėje. Jo pareiga kaip tikai bus suplanuoti tolimesnius erdvų žygius, nes, pastaruoju metu tiems reikalams apkarpius biudžetą, reikės su mažiau pinigų atlikti nemažesni darbą. Geresnio žmogaus tokiam reikalui, žinoma, JAV nebūtų galėjusios rasti. Beje, paskutinė W. v. Braun nuotauka rodo, kad jis ne tikai perima naują tarnybą, bet yra užsiauginęs ir visai išpūdingą barzdą.

IZRAELIS IR LIETUVA AMERIKINĖS POLITIKOS LABIRINTE

**Washingtono dēmesys žydijai. Kas kieti ir minkšti komunistams ?
Vekselis dar neišpirktas. Lietuvių republikonų padėtis. Ar
tai viskas, ko tikėtasi ?**

Al. Gimantas

Amerikiečiai lietuviai šiuo metu gyvu dėmesiu seka JAV izraelitų bendruomenės pastangas padėti Izraeliui, kaip tik dabar išgyvenančio vieną krizę po kitos. Amerikiečiai žydai nėra patenkinti JAV užimta politine linija ir visais įmanomais būdais ir priemonėmis stengiasi palenkinti Washingtono administraciją, kad toji užimtų kiek galint palankesnę liniją žydų valstybės atžvilgiu.

Žydų įtaka Jungtinėse Valstybėse – pavydėtina. Amerikinė žydija gerai organizuota, vieninga ir atkakli savo siekimuose. Kraštas, nori ar ne, turi daugiau ar mažiau skaitytis su izraelistine mažuma. Tiek respublikonai, tiek ir demokratai stengiasi pataikauti žydiškajam balsuotojų blokui, nes, tikima, kad be tos pagalbos, neretai būtų sunku praversti vienus ar kitus savo kandidatus tokioms ar kitokioms politinės reikšmės vietoms užimti.

Oficialiai, Jungtinės Valstybės lyg ir vienodai traktuoja savas tautines mažumas, praktikoje, deja, padėtis kiek kitokia. Štai, ir tie patys amerikiečiai žydai. Nesenai, jų pačių respublikonų pastangomis, į Valstybės Departamento didžiąją auditoriją buvo sukvieisti visi bent kiek ryškesnieji žydų bendruomenės veikėjai, vadovai, tiek respublikonai, tiek ir demokratai, ir ten jiems buvo gana smulkiai paaiškinta dabartinė amerikinės politikos užimtoji linija Izraelio-arabų kraštų konflikto atveju. Sakoma, kad dalyvavę toje konferencijoje lyg ir susidarę įspūdį, kad visa krypta jų interesų naudai, bet, po kelių dienų, patyrę apie ką kuriuos amerikiečių žydai galvojo, pamatė, kad propagandos aparatai pavyko net ir tai, ko, rasi, nerasi kitų mažumų tarpe. Juk visi dar gerai prisimename, ką buvo leidžiami raginimai, šūktiniai ar bent priminimai, kad kas balsuoja už Kennedy, tas balsuoja lyg už komunistus. Kiek mažiau įnirtinga, bet nemažiau kovinga akcija buvo ir prieš vėliau kandidatavusius demokratų Johnsoną ir Humprey. Nedviprasmiškai buvo teigiama, kad Lietuvai išlaisvinimą gali priartinti ar bent geresnes aplinkybes tam sudaryti tik respublikonų administracija, nes demokratai, esą, kiekvienu atveju yra perminkšti raudonųjų atžvilgiu. Taigi, vekselis buvo pasirašytas, deja, respublikonų ir šiandien jis dar neišpirktas.

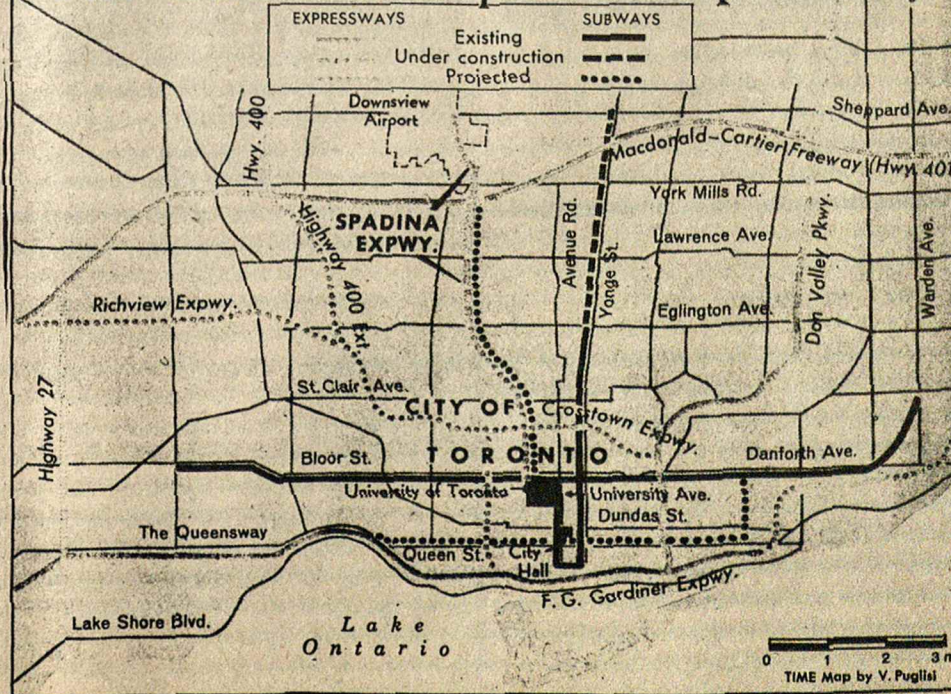
Niekas netiki ir nereikalauja, kad respublikonai tuoj pat statytų ultimatumą sovietijai reikalaudami Lietuvos išleidimo iš savojo glėbio, bet neabejotina, kad kai kurie administraciniai, sluoksnių Washingtono yra skolingi lietuviams, bent tūly paaiškinimų. Jei žydu bendruomenės atstovai ydu geri Valsybės Departamentui, mūsų respublikonų veikėjai turėtų irgi rasti būdus, kad ir mūsų bendruomenės nariai (absoliutinė dauguma balsavo už respublikonus) gautų panašią privilegiją ir įvertinimą. Visų naujų konferencijų išvakarėse Europoje, susidaropadėtis, kad dabartinė padėtis ten gali būti palikta ir ilgesniam laikui. Nuolatiniui patikinimai apie nepripažinimą ir daugiau nieko, baigia atsibosti ir nieko nauja neįneša susidariusios situacijos gelbėjime. Veikiančios pasiuntinybės padėtis irgi negerėja, nes tolerancija, dar joku būdu šiuo atveju nereiškia akcijos. Ar mūsų respublikonai jau tuo ir yra patenkinti?

AMERIKA REMSIANTI AFRIKOS VALSTYBES

ADDIS ABABA. — Valstybės sekretorius William Rogers Etiopijoje pareiškė, kad Amerika neturi Afrikoje jokių planų plėsti savo įtaką ir tikisi, kad Afrika nepavirs didžiųjų valstybių varžytynių vieta. Amerika, kiek salygos leis, rems Afrikos kraštus, tačiau, — įspėjo Rogers, — Amerika turi daug savo neįsšpreštų klausimų ir jos ištekliai irgi nėra be ribų. Rogers pareiškė, kad Amerika priešinga sistemoms, kurios remiasi rasine diskriminacija.

Valstybės sekretorius ilgesnį laiką kalbėjosi su Jugoslavijos prezidentu Tito. Buvo svarstoma daugiausia Viduriniųjų Rytų taikos reikalai. Manoma, kad Rogers prašė Tito, kad jis lankytųsi šį mėnesį Egipte, įtikinti prezidentą Nasserį, kad tas ieškotų su Izraeliu politinio sprendimo.

The Embattled Spadina Expressway

Toronto miesto greitkelio planas

TRUEDAU ir YOUNG

nepriklausoma lietuva

LITUANIE INDEPENDANTE *** INDEPENDENT LITHUANIA

Už Lietuvos išlaisvinimą! Už ištikimybę Kanadai!
Pour la libération de la Lituanie! Loyauté au Canada!
For liberation of Lithuania! For loyalty to Canada!

"Second class mail registration number 1952"

LEIDZIA SPAUDOS B-VĖ "NEPRIKLAUSOMA LIETUVA"

Vyr. redaktorius dr. Henrikas Nagys.
Administratorius ir techninis redaktorius Pranas Paukštaitis.

TEL. 366-6220

7722 George Street LaSalle, Montreal 690, -- Quebec -- Canada.

Prenumerata metams: Yearly Subscription Rates:

Kanadoje \$7.50 Canada..... \$7.50

JAV ir Pietų Amerika... \$8.00 USA & South America... \$8.00

Visur kitur \$8.50 Other Countries..... \$8.50

Atskiras numeris..... \$0.25 Single copy..... \$0.25

Adresų pakeitimas 25 ct. (siųsti prie prenumeratos arba pašto ženklais)
Ilgalaikiai skelbimai, susitarus, gauna iki 50% nuolaidos.

REDAKTORIAUS ŽODIS SKAITYTOJAMS, BENDRADARBIAMS IR BIČIULIAMS

Paprastai šioje vietoje ne tikrai rašome apie savojo savaitraščio laikyseną įvairiais klausimais, bet taip pat pasidaliname mintimis su savo mielais skaitytojais, bendradarbiais ir gausiais bičiuliais visame laisvame pasaulyje. Neseniai pasirodė žinia, kad NL vyr. redaktorius "atsisakė nuo šio laikraščio redagavimo" /Tėviškės Žiburiai, Nr. 7, 10 pusl./.

Nevieną mūsų bičiulį tokia žinia nustebino. Nustebino ir mus. Nesam niekad savo skaitytojams pasakoję nebūtus dalykus, nesam niekad bandę jiems pūsti, kad ir labai gražios spalvos, miglas, todėl jaučiam pareigą paaiškinti ir išsiaiškinti.

Kai ilgamečiui redaktoriui Jonui Kardeliui vis sunkiau negaluojuot būvau pakviestas redaguoti "Nepriklausomą Lietuvą", sutikau tai daryti tikrai po ilgo svarstymo ir laukinai. Tol, kol bus atstas kitas žmogus, istengias tai daryti visą laiką. Toks mano nuosprendis buvo labai asmeniškias, todėl jo viešumai net nenorėjau skelbti. Jis buvo tačiau žinomas visiems montrealiečiams lietuviams. Buvo jis žinomas ir tam asmeniui, kuris šią, keistai suredaguotą, žinutę dabar apskelbė "Tėviškės Žiburiuose". Nors nenorim, turiu pasakyti kodėl neapsiėmiau NL redaktoriaus darbo ilgesniam - arba visam - laikui. Esu šiuo metu mokytojas. Iš to pragyvena mano šeima ir aš pats. Noriu likti mokytoju, nes tam darbu ruošiausi visą gyvenimą. Noriu taip pat rašyti. Rašyti eiles. Nesu žurnalistas, nors šį užslėmimą gerbiu. Todėl apsiėmiau redaguoti NL laikinai. Taip pat, norėdamas bent mažutrupiniu prisidėti prie švaraus ir tikrai tauraus lietuvių Jono Kardelio darbo tęsimui. Be to, tuo metu nebuvo kitos išeities. Mano apsisprendimui

Henrikas Nagys

IR ČERA, IR BLOGAI... (laiškai mums)

Šiuose laiškuose išreiškiamos mintys nebūtinai atstovauja redakcijos pozicijai ar nuomonei. Laiškai gali būti trumpiniai. Anoniminiai pasisakymai nebus spausdinami. Red.

Gerb. p. Redaktoriau,
Maloniai prašau neatsisakyti patalpinti šį laiškėlį dėl p. A. Rinkūno pasisakymo N. L. Nr. 6.

Kiek liečia A. Rinkūno ir P. Alšėno santykius tai yra jų reikalas, bei kai p. Rinkūnas kartu deda ir visuomenę klaidinančias žinias apie Kanados Lietuvių Fondą, tai prašosi pataisymo.

Tiesia Kanados Liet. Fondas gimė Kanados Liet. Bendruomenės rūmuose betgi jis liko ir veikia tos B-nės rūmuose. Juk Fondas visą savo pilną atiduoda Kanados Lietuvių Bendruomenei. Galbūt, p. Rinkūnas manė, kad K. L. Fondas turėjo likti Krašto Valdybos rūmuose, tai būtų kitas reikalas. Betgi p. Rinkūnas taip neparašė.

Krašto Valdybos atstovams kelias į Fondo valdomuosius organus buvo ir yra atviras, bet kad p. Rinkūnas būdamas Krašto Valdybos pirmininku tų atstovų nepaskyrė ir nepasiuntė. Tai kas kaltas? Gerb. p. Rinkūno pasisakymą galima palyginti su lietuviška patarle "Pats muša ir pats rėkia". Pasikeitus Bendruomenės vadovybei jaučiamas kitoks vėjas kuris, manoma, nupūs per tris metus sutirštėjusį orą šalyn ir saulutę vėl sušvis.

Su pagarba,
P. Lelis

VASARIO 16 MINĖJIMAS MONTREALYJE

Šiemet negalėjau apsispręsti ar eiti į minėjimą, ar ne. Galvojau daugiau galėsiu nuveikti namuose, nes minėjimas man vis atrodė - gašinimas laiko. Bet kai prisiminiau kokia nekalta komedija įvyko praeitais metais, nutariau pabandyti ir vis dėlto nueiti.

Tik atvažiavau ir tuoj pastebėjau, kad yra kitokių /geresnių/ salių negu "Plateau Hall" arba "Vytauto Klubas". Nors oras nekoks - tautiečių gauda susirinko. Pagal tradiciją: vyresni atsisėdo arčiau scenos, studentai užpakalyje, o išdykę vaikai ant balkono. Lyg pajutau, kad pataikiau į Vasario 16-tos minėjimą. Man prisegė trispalvę ne tik ant palto, bet ir ant megztuko. Kaip pabėgau nuo trispalvių segėjų, atsimušiau į mūsų patrijotišką "militeriją". Atsaliutavau jiems ir atsisėdau.

Minėjimas turėjo prasidėti "lietuviškai" trečią valandą - ir pagal tą laiką ir prasidėjo - pusę keturių.

Minėjimui prasidėjus, netruko įprastų šnektų ir triukšmo publikos tarpe, ypač vaikų, kuriuos tėvai attempė į minėjimą ir paleido bėginėti po salę. Taip pat erzino uniformuotų tvarkdaryų triukšmingas šliaužinėjimas. Čia, man atrodo, pas mus lietuvių tebėra kaimiška prigimtis.

Tiktai Henriui Nagiui pasirodžius scenoje, pajutau, kad verta buvo ateiti /ypač kai priekyje sėdėjusios ponitės nustojo komentuoti apie prelegento inteligentišką apsirėngimą/. O man išvaizda vis tiek, nes kai jis prakalbėjo ponitės nutilo, salė sustingo, ir nevienos akys sublizgėjo ašaros. Ir tiktai rezoliuciją skaitant trimis kalbomis /lietuviškai, angliškai ir prancūziškai/, vėl išsiblaščiau.

Labiausiai sužavėjo meninė dalis. Kontrastiškai švelniu balsu Jurgita Saulaitytė ramino širdį, o tvirtu ir artistišku tarimu Henrikas Nagys vėl greitino širdies ritmą. Po poetų galėjau jau važiuoti namo, nes choras persistengė, sudainavo net II-ką dainą.

Taip išbuvau minėjime dvi valandas. Ačiū Dievui, kad šiemet apsiėjo be nereikalingų dėkojimų. Tie, kurie neatvyko į šį minėjimą, nesirūpinkite, jų dar daug bus, bet aš neprižadu, kad juos puoš Jurgitos Saulaitytės ir Henriko Nagio poetiniai žodžiai.

-Iš jaunosios kartos-

- "NL" naujiems prenumeratoriams tik \$5.00 už pirmus metus!
- Naudokitės šia patogia užsakyto forma:

Vardas ir pavardė

Adresas

Data

Parašas

TAUTOS FONDO VALDYBA: Iš kairės: Kęstutis Čižiūnas - narys, dr. ekon. Julius Maldutis - narys, inž. Jonas Vilgalys - vicepirm., Petras Minkūnas - išdin., inž. Jurgis Valaitis - Vliko finansų tvarkytojas, prel. Jonas Balkūnas - pirm., Juozas Audėnas - Vliko vice pirm., Juozas Pažemėnas - sekretorius, inž. Evaldas Remėza - vicepirm., Zenonas Juris - vicepirm.
Nuotrauka Vyt. Maželio.

DR. H. NAGIO ŽODŽIAI, PASAKYTI VASARIO 16- MINĖJIMO METU MONTREALYJE

*** * * *

Mes pavargome apeliuodami į kitų sąžines, aiškindami ir aiškindamies, pavargome guosdamies, pavargome kalbėdami.

Mes nebenorime piktnauti ir išnaudoti žodžio, nes žodis šiandien yra mūsų aštriausias ir vienintelis ginklas.

Nebenorime gailėtis savęs ir skandintis dejonėse ir ašarose. Verkšlena tikrai vaikiai ir bejėgiai, ir tie, kurie viską palaidojo.

Nebenorime gyventi vien tik atsiminimais, kaip seneliai pakeliui į kapo duobę.

Mes gyvi. Gyvi, kaip nuolat ir nuolat atželianti žolė, kaip pavasario lazdynų ryškės, kaip amžinai žaliuojanti eglių giria. Mus gaivina tos pačios sultys ir syvai, tas pat vėjo dvelkimas. Mus maitina ta pati žemė gimdytoja.

Mes nebenorime nuolankiai stovėti istorijos greitakelio pakraštyje ir, nusiėmę kepurės, kaip kokie baudžiauninkai, dėkoti už kiekvieną dėmesio trupinį nuo biurokratų ir konferencijų stalo.

Šaukim savo tiesą ir nelaimę taip garsiai ir taip dažnai, kad visokių spalvų ponų miegą sutrupintume ir kad nuo mūsų riksmo subyrėtų stiklinė tylos ir hipokrizijos siena.

Šaukim, nes mums ir saviesiems nuolat skauda netiesą. Šaukim, nes vergai buvo visados teisūs. Šaukim, nes nepardavėm laisvės už auksą, duoną ir šiltą pečių.

Nebenorime maitintis melu. Melas apkarto. Melas degina mūsų gomurį, kaip lėti nuodai.

Vieni mums visiems yra tikrieji namai - brangesni už balandžio plunksną, alyvos šakelę, sakalo šešėlį. Tikruosius namus nesunku su savim nešiotis - jie lengvi kaip svajonė, mintis, sapnas.

Nenorime klausytis lengvo užsimiršimo prekijų nei čia, nei iš tenai. Būsim sunkūs. Tikri. Būsim kaip akmenys greitos srovės dugne, prisiglaudę visu kūnu prie plakančios žemės širdies. Ji yra vienintelis mūsų likimo laik-

rodis. Ji plaka nuolatos, net kai mes nebūdim. Toks yra pačios lemties ritmas. Negalėtingai tikras ir amžinas. Ir vergija bus nugalėta. Visam žemės rutulyje. Visos tautos bus laisvos kaip paukščiai, debesys ir vandenynai. Kiekvienas žmogus gyvens savo namuose.

Kalėjimų vartai bus išlaužti, kaip kadaise Bastilijos mūrai. Grįš namo visi kaliniai ir benamiai iš kamčatų, kasyklų pragarų, iš kazachstanų, - ir bus nukapati pančiai nuo kiekvieno gėdos stulpo.

Kartuvės bus sudegintos ir budelių amato nei vienas ne-

benorės, ir vergų pirklius prarys atsivėrusi žemė, ir vergija bus nugalėta.

Prasmegs visi satrapai, diktatoriai skrandžiai žemę ir žemę jų kaulų nepriims ir liks švari tiktai derliaus grūdai ir motinos ašarai. Ir neapykanta bus nugalėta.

Kelsis kiekviena gentis ir tauta ir melsis savajam Dievui. Ir naktis bus nugalėta.

Kelsis jūsų, mūsų, tavo ir mano žemė, tauta, prie Baltijos, savo vaikų nepalaužiamo tikėjimo ir vilties, ištikimybės ir kraujo kaina. Ir vergija bus nugalėta.

1970. II. 16.

"Grandinėle" į Pietų Ameriką

P. Amerikos lietuviai kviečia "Grandinėle" 1970 m. birželio mėnesį atvykti į Kolumbiją, Venecuelą ir, jeigu ištekliai leis, į kitas P. Amerikos valstybes. "Grandinėle" kvietimą priėmė. Penkiasdešimt šokėjų vyksta parodyti P. Amerikos lietuviams ir ypač jaunajai kartai gražiuosius lietuvių šokius, uždegti juos nauju tautinio darbo entuziazmu ir sustiprinti lietuviškos išeivijos saitus.

P. Amerikos lietuviai per televiziją pristatys "Grandinėle" platiems gyventojų sluoksniams, o į koncertų sales kvies augstuosius tų valstybių pareigūnus ir lietuvių bičiulius. Spalvingu tautiniu šokiu, taip žaismingai, kaip į vieną temoką, "Grandinėle" kalbės tūkstančiams apie Lietuvą, garsins jos vardą, supažindins svetimaučius su gintaro krašto tautine kultūra.

"Grandinėlės" P. Amerikos Išvykos Vykdomasis Komitetas, Globos Komitetas, JAV LB centro valdyba ir PLB valdyba kreiviasi į visus JAV ir Kanados lietuvių: 1. padėkime mūsų jaunimui šia išvyką įvykdyti, 2. sudėkime išvykai būtinus \$15-000, 3. savo iniciatyva steigime.

išvykai remti komitetus. Pinigai turi būti sutelkti iki 1970 m. gegužės 15 d.

Brangūs Siaurės Amerikos lietuviai, paremkime tuos, kurie patys dirba ir kurie, entuziazmu degdami, skiria savo jėgas lietuviškajam idealui.

Aukos išvykos reikalams prašom siųsti šiuo adresu: "Grandinėle", c/o Mr. V. Staškus, 110 East 226 Street, Cleveland, Ohio 44123, USA.

Išvykos globos komitetą sudaro:

PLB valdybos pirm. St. Barzdukas, PLB jaunimo vicepirmininkė M. Lenkauskienė, JAV LB cv pirm. B. Nainys, JAV LB Ohio apygardos pirm. dr. A. Butkus, JAV LB Klevelando I apyl. pirm. F. Eidimtas, JAV LB Klevelando II apyl. pirm. K. Žiedonis, Ohio Lietuvių Gydytojų Draugijos pirm. dr. E. Drukteinis, Amerikos Lietuvių Inžinierių ir Architektų Sąjungos pirm. dr. S. Matas, Vykdomasis komitetas: R. Kudukis, pirm., A. Sagienė, koordinatore, V. Staškus, išd., nariai: N. Kersnauskaitė, G. Kudukienė, A. Stempuzienė, M. Aukštuolis, K. Gaizutis, J. Garla, V. Mariūnas, K. Narbutaitis, J. Narušas, P. Petraitis, V. Rociūnas, V. Sakas ir J. Stempuzis.

"Grandinėlės" P. Amerikos Išvykos Vykdomajam Komitetui

"Grandinėlės" išvykai į Pietų Ameriką siunčiu

\$..... auką

Aukotojo vardas ir pavardė

Adresas

zip

Cekius prašom išrašyti "Grandinėlės" vardu ir siųsti šiuo adresu:

"Grandinėle",
c/o Mr. V. Staškus,
110 East 226th Street,
Cleveland, Ohio 44123, USA

Kiekvienam aukotojui bus pasiųstas asmeninis pakvitavimas ir padėka. Bendrasis aukotojų sąrašas bus paskelbtas spaudoje.

A + A

Mielai mamytei Lietuvoje mirus, sūnų PETRA VILENIŠKI ir jo šeimą, šio skausmo valandoje giliai užjaučiame ir liūdime kartu

K. J. Jagminai

R. E. MAZILIAUSKAS: Skaitant Tavo straipsnius spaudoje, girdint apie Tavo veiklą Vokietijos Lietuvių Bendruomenėje, susidarė įspūdis, kad esi visuomeninis nenuoram, maištininkas, radikalus naujų kelių ieškotojas. Ar save tokioje šviesoje ir pats matai?

ARTURAS HERMANAS: Nelaikau savęs nei nenuoram, nei maištininku. Stengiuosi ieškoti naujų kelių, nes mūsų emigracija merdi, ji tik kaposojasi pasenusiose doktrinos. Jos laikysena, kaip suvaikėjusio seno žmogaus.

REM: Tai Tavo nuomonė?..

AH: Tai nuomonė daugelio, ne mano vieno susidaryta. Tik aš neiškenčiu apie tas blogybes neprašalėjęs.

REM: Vakarų Vokietijoje jau ilgiau kaip metai laiko veikia Lietuvių socialdemokratų draugija. Esi vienas tos draugijos vadovų... —

AH: Nesu vienas tos draugijos vadovų, nes nepriklausau jos vadovaujantiems organams. Džiaugiuosi, kad galio likti paprastu draugijos nariu, kol yra už mane geriau sugebančių jaunų vyrų draugijai vadovauti.

REM: Bet faktas lieka faktas: kur Socialdemokratų draugija rodo gyvybę ir veržlumą, ten paprastai užtinkame ir Tavo pavarde.

AH: Kartais straipsnį parašau ar kalbą pasakau. Draugijos vadovybė dažnai mane kviečia pakalbėti ar parašyti apie veiklą. Tokiu būdu gali ir susidaro vaizdas tarsi būčiau veiklus.

REM: Vadinasi, esi socialistas?

AH: Priimu tik pačius esminius socializmo teigimus: laisvą žmogaus apsisprendimą, socialinės gerovės kėlimą, lygias galimybes visuomenėje ir t. t.

REM: Socialdemokratų draugijos istatuose nurodyta, kad savo veikloje ji vadovaujasi Lietuvių socialdemokratų partijos veiklos gairėmis. Tos gairės, iš tiesų, gana plačios: jomis galėtų vadovautis ir griežtas marksistas ir šiaip sau liberalas su socialine sąžine. Kokios rūšies socialistu Tu save laikai?

AH: Visą ideologinį balastą, gražius Markso, Lenino, Marceus ir kitų išvedžijimus laikau jau bandymu įtempti žmogų į tam tikrą priklausomumą dognoms ir tuomi kitaip manantį nužeminti ar net sunaikinti. Tad tikriausiai priikičiau prie „liberalų su socialine sąžine“, gal tik uždečiau stiprų akcentą ant „socialinės sąžinės“.

REM: Vadinasi, esi „praktiškas“ socialistas?

AH: Iš tikrųjų juk gali būti „ideologinis“ ir „praktiškas“ socializmas. Prie „ideologinio“ priskiriu naująjį jaunimo judėjimą. Tačiau, nors jis man ir labai simpatiškas, jaučiu, kad mes, lietuviai, neturime pakankamai laiko jame paskęsti. Todėl sąmoningai pasirinkau „praktiškąjį“ socializmą, kuriuo vadovaujasi socialdemokratų partijos Švedijoje, Vok. Vokietijoje ir kt. Žinoma, kad socializmas yra ir ideologija, bet reikia klausti, kur ji praktiška.

REM: Socialdemokratų draugijos istatuose, be to, nurodyta, kad ji vadovaujasi ir Vliko 1949 m. priimtąja *Lietuvių charta*, kurioje įrašyti tokie žodžiai: „Vals tybinė nepriklausomybė yra tautinės kultūros ugdymo ir išlikimo būtinoji sąlyga“. Ar sutinki su šiuo teiginium?

AH: Visos chartos yra frazeologijos. Konsekventiškai galvojant, tai teiginio išeičių, kad lietuviai Lietuvoje negali nei kultūros ugdyti, nei patys išsilaikyti. Aš sakėčiau, kad *laisvas tautos apsisprendimas* yra aukščiausias tautinės bendruomenės siekis. Valstybinė nepriklausomybė gali būti tautinės kultūros ugdymo ir išlikimo geriausia sąlyga. Tautinė valstybė su fašistine ar komunistine diktatūra man nėra „geriausia sąlyga“. Žmogaus teisės turi būti aukščiausias valstybės. Keista man ir 13-toji Chartos pastraipa: „Lietuviai lojalūs savo gyvenamam kraštui“. O kas, jei tas kraštas čia turi tą pačią prasmę kaip valstybė. Tad Lietuvių charta reikalauja, kad lietuviai Lietuvoje būtų lojalūs vals-

POKALBIS SU ARTURU HERMANU

VLIKAS PRIPAŽINO LIETUVOS INKORPORAVIMĄ I TSRS?

(Be komentaru perspausdinta iš „AKIRAČIŲ“)

tybei, kurioje jis gyvena, būtent, Tarybų Sąjungai! Išeitų, kad Vlikas jau 1949 m. pripažino Lietuvos inkorporaciją į TSRS?

REM: .. Nežiūrint šitų „frazeologijų“. Tu, matyt, vis dėlto pritari „praktiškai“ Vokietijos Lietuvių socialdemokratų draugijos veiklai?

AH: Ateitis parodys, ar draugijos kelias yra teisingas. Kryptis aiški — kreipti ko daugiau dėmesio į dabartinę Lietuvą, o užsienio — kiek galima sugyventi lietuvių. Manau, kad tokia kryptis verta pasitikėjimo.

REM: O draugijos ateities planai?

AH: Išjudinti Bendruomenės apylinkes, pritraukti jaunimą, ypač prie kultūrinio darbo, rasti naujų kelių tiesiogiai padėti lietuviui, gyvenančiam Lietuvoje, ir pagaliau — galutinai atsiskirti DP rolės.

REM: Gimtasis kraštas rugsėjo 18 d. rašė, kad „Kultūrinį ryšių su užsienio lietuviams kvietimu Lietuvoje viešojo aštuonių Vakarų Vokietijos lietuvių“... Viešėjusiųjų sąrašas yra ir Tavo pavarde.

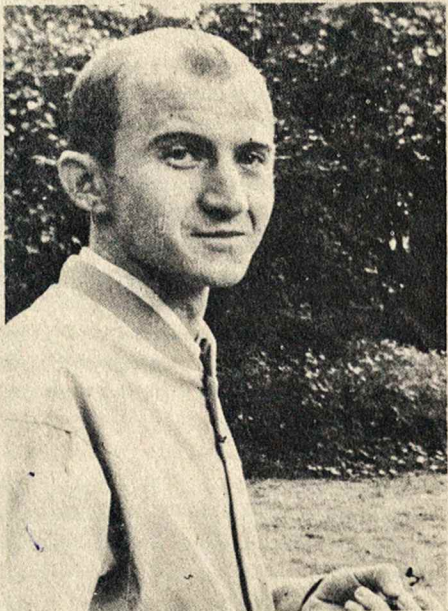
AH: Taip, nuo rugpjūčio 22 d. iki rugsėjo 5 d. lankėmės Lietuvoje.

REM: Kas šitą ekskursiją organizavo?

AH: Viskas prasidėjo praėjusių metų Studijų savaitėje Vokietijoje. Jos metu Vokietijos Lietuvių studentų sąjunga nutarė ieškoti priemonių suruošti kelionei į Lietuvą. Tada buvau Studentų sąjungos išdinininku, o pirmininku — M. Landas. Mes ir tyrinėjome galimybes, susirišome su reikalingais žmonėmis ir įstaigomis, tarėmės dėl sąlygų.

REM: Ekskursija buvo Studentų Sąjungos?

AH: Ne. Mes ir patys nenorėjome vykti organizacijos vardu. Bet keistu sutapimu ir Vilniaus atstovas to nenorėjo. Vykome kaip „lietuviško jaunimo grupė“. Pasirodė, jį nepripažįsta jokių lietuviškų organizacijų Vakaruose.

ėjimą nuspręsti, ar verta su Lietuva apsimailyti užmegti ir turėti ryšius. Vietoj to, kad apspasčius, kaip ryšių su Lietuva siekti, juos plėsti ir panaudoti, buvome vėl ir vėl verčiami įsivelti į bergždžias akademines kalbas, ar apsimokanti, ar verta kelionė.

REM: Tada kelionės ruošą perėmė ir savo rankas?

AH: Nutarėme grupėje ieškoti kelių aplankyti Lietuvą.

REM: Ar nepabūgai, kad sovietų režimas Jūsų kelionę gali išnaudoti savo propagandai?

AH: Visų mūsų interesas yra Lietuvą išlaikyti bet kokio formoj. O kelionė gali tokias pastangas sustiprinti. Kokie būtų norai mūsų kelionę propagandiskai išnaudoti, naudos vis dėlto gali abi pusės turėti. Pabandyti visuomet verta.

REM: Ar Jūs iš savo pusės kėlėte sąlygas, kurių komiteto atstovas nepriėmė?

AH: Kėlėme. Pageidavome Vilniaus universitete skaityti viešą referatą su diskusijomis. Atsakymas — dėl to reikia atsisakauti. Norėjome nusivieži ir padovanoti egzilių kultūrinės spaudos, bet buvo aiškiai pasakyta, kad žurnalų ir laikraščių negalima pasiimti. Prašėme, kad Vilniuje būtume apgyvendinti studentų bendrabutyje. Paaiškino, kad tai praktiškai neįmanoma, nes bendrabučiai pilni, be to, gali susidaryti sunkumų dėl patalynės ir pan. Pageidavome, kad mums sudarytų sąlygas Lietuvoje aplankyti savo gimtines, o svetur gimusiems — gimines. Mums paaiškino, kad dabar veikiančios sovietų įstatymai tai neleidžia. Galima būti tarsi Vilniuje, bet ir pasienio sritis tikrai niekam neleidžia vykti.

REM: Kelionę Jums apmokėjo vilniškis komitetas?

AH: Jie iš pradžių siūlė kelionę apmokėti. Faktiškai jie nuo Berlyno visas išlaidas ir apmokėjo. Mes nesiginėjome.

Artūras Hermanas (pagal pasą: Arthur Hermann) gimė 1944 Kaune. Jo tėvas buvo kalvis ir ūkininkas. 1958 m., kaip vokiečių pilietis, iš Lietuvos persikėlė gyventi į Vakarų Vokietiją. Keturiolikmetis repatriantas vokiškai beveik višiskai nekalbėjo. Nuo 1959 m. lankė Vasario 16 gimnaziją, kur 1966 m. padarė abiturą. Jo žodžiais: „Laimė, kad yra tokią Vasario 16 gimnaziją. Ji man suteikė galimybes baigti aukštesniąjį mokslą“.

Be to: „Sakėčiau, kad gimnazija lituanistinių žinių man perdavė užtektinai“.

Lietuvių visuomeninėje veikloje ir išeičių spaudoje veikė A. Hermanas pradėjo dar gimnaziją lankydamas. Šiuo metu, be kita ko, yra ir Vokietijoje socialdemokratų partijos narys. Dabar gyvena ir studijuoja Muenchene, kur ateinančiais metais baigs mokslines bibliotekininkystės studijas. Nevedęs, nes, jo paties žodžiais, „dar nesusiradau lietuviaitės“.

REM: Kokias Lietuvos vietas pamatė?

AH: Vilnių, Kauną, Druskininkus, Trakus, Elektrėnus... Palangos nepamėtėme. Taip pat giminių.

REM: Vilnių matėte pirmą kartą?

AH: Taip. Su Vakarų dimiesčiais jo lyginti negalima, nes nei dydžiu, nei gyventojų skaičiumi Vilnius niekuo neprilygsta. Bet dar niekur nemačiau tokio, palyginti, nedidelio miesto, kuris, sakėčiau, atskirais kvartalais visa istoriją išryškina. Pirmą dieną patraukiau į senamiestį. „Nejaugi čia Vilnius“, galvoju. „Apšęps, pilkas, begriūvas“. Tik atsivėrusi Lenino prospektu, akys man nušvito. Čia kunkuliavo gyvenimas, tarsi pietietiškam mieste. Nauji kvartalai architektūriškai gerai pastatyti, bet statybos kokybė labai bloga. Jau po poros metų viskas yra, laiptuose duobės, šviesos neveikia, sienos byra.

REM: Buvai susitikęs su savo bendramiziais, studentais?

AH: Studentai Lietuvoje linksmesni ir turi daugiau smako kaip čia. Pas mus, Vokietijoje, tik laksto susirūpinę, nepatenkinti, prieš kažką kovodami. Na, vokiečiai linke į seną filosofiją ginčą ar kovą. Lietuvos studentai tiesiog trykšta smagum, jų ironija nėra pikta, jų gyvenimišką laikysena kartais atrodo net lengvabūdiška. Idomu, kad net autoritetingas auklėjimas neįstengė sugriauti jų savarankiško galvavimo.

REM: Kokį geriausią išpūdį parsivežei iš viešnagės?

AH: Maloniausia išpūdį paliko inteligentijos ir studentų lietuviškumas. Jis toks paprastas ir toks gilus, toks jaudinantis, kad mūsų lietuviškumas atrodė tik verkšlenimu, o ne patriotizmu. Daug žodžių apie lietuviškumą neišgirsi, bet jauči, kaip kiekvienas šitą lietuviškumą išgyvena.

REM: O blogiausias išpūdis?

AH: Rusų gyventojų nekultūringumas. Tuo nereikia stebėtis, nes į Vilnių didele dalimi atvyko ne rusai inteligentai, bet paprastas proletariatas.

REM: Ar tai ir Lietuvoje gyvenančių lietuvių nuotaikos, ar toks Tau susidarė vaizdas?

AH: Lietuvių inteligentijai labai skaudu, kad rusai jiems dažnai duoda supratimą, kas šioje respublikoje yra ponai. Joks svarbus reikalas nepraeina be Maskvos ar jos patikėtinio patvirtinimo. Aukštesni lietuvių pareigūnai uždelsia svarbius reikalus, nes nori sužinoti, koks Maskvoje vejas. Įsakymus, kurie visai netinka Lietuvai, vistiek turi vykdyti. Nors tie laikai jau praėjo, kada patiems reikėjo nusizeminti, o rusus girti, bet rusai vis dar laukia nuolankumo. Mažumos paprastai labai jautrios neteisėjų ir nužeminimui, o kadangi rusų patriotizmas nieko kito sau lygaus neprileidžia, lietuvių inteligentija kenčia.

REM: Ar visi sutikieji lietuviai Lietuvoje Jūs gražiai sutiko ir priėmė?

AH: Labai. Visi baisiai nori ryšių su Vakarais! Kuo daugiau akivaizdinių. Mūsų Vakarų jaunoji inteligentija (juk 60 jaunų lietuvių profesorių Amerikoje!) nuvykdama galėtų pervažti milijonus dvasinių lobius ir kultūros sritys tiesiog naujas vėžes pramušt. O kur dalininkai, rašytojai?!

REM: Jūs globojo Kultūrinį ryšių su užsienio lietuviams komitetas?

AH: Taip. Komiteto žmonės dėjęsi labai patriotiškai. Kiek jiems tikėti — nežinau. Bet gal mano rimtai. Laukia iš užsienio lietuvių. Nori, kad jie Lietuvą pagarsintų, išversdami naujų rašytojų kūrinis ir pan. Pavyzdžiui dažnai nurodo armėnų emigraciją.

REM: Ar Jums, aštuoniems keliauninkams, buvo statomos k-kiros nors sąlygos, buvo šio ar to reikalaujama?

AH: Iš mūsų nieko nereikalavo. Atrodo, kad jiems patinka, kai puolam mūsų konservatyviusius. Manau, kad dėl to ir kvietimas į Lietuvą ir baisiai geras priėmimas.

REM: Ar buvo išpildytos visos sąlygos, kurias sutarėte prieš vykdam?

AH: Taip, ką prižadėjo — išpildė. Ko tiksliai nežinojo — liepė Vilniuje paprašyti, bet Vilniuje atmetė.

REM: O kaip žadate už tokį „baisiai gerą“ priėmimą atsilųginti?

AH: Dar prieš kelionę, tarmamiesi dėl sąlygų, pakvietėme lietuvių jaunimo grupę iš Lietuvos aplankyti Vakarų Vokietiją. Vilniuje mums sakė, kad ateinančiais metais tokia grupė bus išleista.

REM: Patenkino kelionė Tavo lūkesčius?

AH: Kelionę vertinu pozityviai. Pagaliau jaučiuosi kai ką padaręs, ne vien tik pakalbėjęs. Turėjau geras progos su įvairiais žmonėmis susitikti, betarpišką vaizdą susidaryti. Manau, kad nuvykti į Lietuvą reikia kiekvienam užsienio lietuviui, jei jis nori apie Lietuvą kalbėti.

REM: Dėkui už pokalbį, Artūrai!

VOKIETIJA

Lietuvių Šalpos Draugija
LABDARA

NAUJI METAI, NAUJI LAPAI
"LABDAROJE".

Lietuvių šalpos d-ja Vokietijoje pabaigė pernykščius metus veik dvigubai padidėjusių narių skaičiumi. Pradžioje metų turėjo 28, o baigė su 54, iš jų 12 gyvena užsieniuose. Laukiaama buvo žymesnio prieauglio.

Pradėjėjai ramina save viltimi, kad pritarimas pagausės d-jai plačiau veikiant. Jei atsiminsime, kad Vokietijos lietuvių bendruomenėje yra apie 800 narių, tai d-jai jau priklauso 5% visų narių. O oficialėse vokiečių statistikose rašoma, kad pamaldas bažnyčiose taip pat lanko tik apie 5-7% visų tikinčiųjų, tai nenusiminame ir mes. Norime tikėti, jog medžiaginei gerovei didėjant ir pasiturintieji lietuviai vis dažniau pagalvos, kad DM l. — aukodami per mėnesį moksleivijai šelpti, jie tikrai nebankrotuos. O juk nario mokesčių d-joje ir sudaro tos DM 12. —

Taip buvau nusistatęs ši kartą atversti naują d-jos veiklos lapą, bet, sakoma, kiekvienas kalba apie tai, kas jam skauda. O man, iš tiesų, skaudu ir graudu, kad taip mažai teliko entuziasmo patiems ką nors pradėti, bei pradėjus paremti.

Tą naująjį lapą "Labdaros" veiklon įrašo ne artesnieji Vokietijos, bet tolimų užjurių broliai lietuviai. — Pirmiausia "Labdarą" parėmė tokios pat moksleivių šalpos "Žiburėlio" d-jos Detroito skyrius. Pagrindinis d-jos "šelpiamasis" buvo ir pasilieka Vasario 16 gimnazija. O pernai d-ja paaukojo ir "Labdarai" 100 dolerių. Nuoširdžiais linkėjimais skatindamas d-jos valdybą, J. Jonynas įstojo d-jon ir pažadėjo kasmet mokėti 10 dolerių nario mokesčio. Pastoviais rėmėjais pasižadėjo būti buv. Vokietijos Bendruomenės Krašto v-bos pirmininkas prof. Pr. Zundė, dr. B. Matulionis J. A. V. ir dr. A. Gerutis su ponu Šveicarijoje.

1952 m. Čikagoje buvo įsteigtas Dr. Vydūno Šalpos Fondas. Jo paramos susilaukdavo ir Vokietijoje mokslus einantis jaunimas. Ligi šiol Fondas šelpdavo ir duodavo paskolas tiesioginiai. Dabar Fondas nusistatė teikti paskolas per "Labdarą", pavedant jai sutvarkyti formalumus, nes vietoje lengviau patikrinti paties prašytojo ir jo garantų patikimumą, taip pat išieškoti pinigų iš grąžinti dėsiančiųjų.

Taip pat rengiasi daryti ir Mažosios Lietuvos Bičiulių D-jos Niujorko skyriaus valdyba ir Niujorko Lietuvių Evangelikų Parapija. Jos pirmininkas, kunigas dr. P. Dagys pranešė, kad d-ja ateityje visas aukas šelpiamiesiems Vokietijoje, siųs per "Labdarą".

Bet negana to, minėtos organizacijos nutarė įstoti į "Labdarą" nariais, tuo būdu sudarydamos precedentą, kad "Labdaros" nariais gali būti ne tik asmenys, bet ir juridiniai vienetai. Tokios galimybės rengėjai nebuvo numatę. Bus galima papildyti d-jos įstatymus.

Bet toliau, dar gražiau. Minėtų draugijų pavyzdžiu pasekė Niujorko Lietuvių Evangelikų Parapijos Moterų ratelis. Kunigas dr. P. Dagys su ponu ir A. Bortkevičienė pareiškė norą įstoti nariais ir prisitūnėti visi drauge 60 dolerių nario mokesčių ir aukų.

"Labdaros" d-jos valdyba nuoširdžiai dėkoja visiems

remėjams, o ypatingai naujų kelių tiesėjų, gerbiamajam kunigui dr. P. Dagiui.

"Labdaros" draugijos metinis narių susirinkimas įvyko š. m. vasario 8 d. Stutgarte. D-jos adresas: — Litauischer Hilfsverein e. V. "Labdara". 7 Stuttgart — Bad Cannstatt, Steinhaldenstrasse 147. Bankkonto Nr. 1 185 168 Staett. Girokassae Stuttgart.

PRANCŪZIJA

JOS PAŠAUKIMAS BUVO MYLĖTI IR ATJAUSTI KITUS

Šių metų sausio 17 dieną prie Paryžiaus senelių namuose Cormeilles-en-Parisis mirė Ona ŠIMAITĖ. Žmoniskumas buvo jai vienintelis šio pasaulio matas ir jei ji ko žmonėse ieškojo, tai tik gero. Jos drąsa ir solidarumą, gelbėjant karo metu Vilniuje vokiečių persekiojamus žydus, įvertino Izraelio kankiniams ir didvyriams atminti Yadvashem institutas, suteikdamas jai 1966 metais Teistųjų medalių. Visą savo gyvenimą paskyrusi kitiems, ji ir senelių namuose padėjo už save silpnėsiems, rūpinamasi ir prižiūreidama juos, kol liga jos pačios neperbloškė, nebeleidama daugiau pakilti nuo patalo.

Ona Šimaitė gimė 1894 metų Trijų Karalių dieną Akmenėje. Jos tėvai Kazys Šimas ir Ona Daujotaitė buvo nežemiai. Iki 8 metų išbuvusi pas savo senelį Daują — tėvai buvo išvykę Rygon ieškoti darbo — ji nuo mažens matė didelę toleranciją ir pagarbą kiekvienam žmogui. Kai tėvai ją atsivežė Rygon, į lankė lenkų parapijos mokyklą, vėliau progimnaziją. Prasidėjus pirmajam pasauliniui karui, ji išvyko Maskvon, kur įstojo į Tichomirovo pedagoginius kursus. Čia ji buvo antroji tuos kursus lankanti lietuviute. Teisės fakultete ji klausėsi profesorių Elistratovo ir Gerneto paskaitų, kurie sutvirtino jos meilę žmogui. Pedagoginių kursų nebaigė dėl Rusijoje kilusios revoliucijos ir pragyvenimui užsitikrinti darbo profesoriaus Kaščenkos defektivių vaikų namuose bei vaikų prieglaudose. Kai kas tvirtina, kad esąs A. Lunačarskio paskaitų apie baletą/.

Po pirmojo pasaulinio karo grįžusi Lietuvon, ji dėstė žydų mokykloje. Paskui 8 metus dirbo vertėja sovietų atstovybėje Kaune. Kai ją atleido, ji įstojo dirbti į Vytauto Didžiojo universiteto biblioteką, vėliau persikėlė į Vilniaus universitetą, kur dirbo lituanistikos seminaro bibliotekoje.

Vokiečiams antrojo pasaulinio karo metu užėmus Lietuvą, O. Šimaitė gelbėjo žydus. Vokiečiai O. Šimaitę buvo suėmę tris kartus, bet universitetui pasisėkdavo ją išvaduoti. Paskutinį sykį vokiečiai ją suėmė ir išsiuntė į Pravieniškius. Iš Pravieniškių koncentracijos stovyklos ji buvo išsiųsta į Dachau, o iš Dachau perkelta į koncentracijos stovyklą Elzase, kur ją išvadavo vokiečius iš Prancūzijos išstūmę sąjungininkai.

Po karo pasiliko Prancūzijoje. Iš Prancūzijos buvo išvykusi tik į Izraelį, manydama, kad ten galėsianti gyventi. Nors nuvažiavus jai buvo paskirta Izraelio valdžios pensija, bet negalėjusi prisitaikyti prie krašto klimato ir pradėjusi sirgti, po trijų metų sugrįžo į Paryžių. Čia ji laisva-

Nukelta į 7 psl.

CHICAGOS ŽINIOS

Su atgimstančių pavarasiu pradedu įvairių žinių iš Chicago skyrių. Nors darbų ir taip daug, tačiau toks didelis noras rašyti, kad ir vidurnaktį ar poilsio dienomis turiu tam darbui skirti nors vieną kitą valandą. Parašysiu sutrauktai, nes ilgiems reportažams nėra laiko. Čia tilps komentarai, išvados, žmonių nuomonės, faktai.

● Viena iš veikliausiųjų Chicago organizacijų, Anglijos Lietuvių Klubas, šiemet šven-

čia 10 metų savo gyvavimo sukaktį. Daug ji per tiek metų padarė įvairių darbų, tiesiog stebėtina. Žmonės jį palaiko, remia ir daug vargo nėra, jei ką klubas rengia visad pilna žmonių.

● Jau treči metai kaip Chicagoje vyksta kova dėl savų kapinių teisių. Toji kova labai stipriai remiama tūkstančio lietuvių, Lietuvių šv. Kazimiero kapinės atiteko svetimiems. Tai pamoka ateinančioms kartoms, kad jokių bū-

du negalima nieko užrašyti diecezijų ar parapijų vardu. Turi būti užrašoma organizacijų vardu. Kapinės buvo visų lietuvių nupirktos, o dabar jas norėjo pavesti ir svetimtaučiams. Tik dėka LB komiteto pirm. Al Regio, ir vėliau, Sklypų Sav. Draugijos, kova dar nebaigta, bet paskutiniame susirinkime Draugijos nutarta piketuoti kapines ir, jei bus reikalo, pačią dieceziją. Labai negražiai pasielgė atvykęs iš Romos prel. Tulaba, kuris New York'e išsireiškė kapinių atžvilgiu: "Chicagoje jokių sunkumų nėra. Visas triukšmas kilęs iš kelių karštuolių, kurie savo užmetimams visai neturėję pagrindo". Chicago lietuviai pasmerkė tokį svečio elgesį ir dėlei to rezoliucija pasiųsta į Vatikaną.

● Nors ir nemiela žinia, bet ir apie ją reikia rašyti. Mūsų jaunas, bekylas politikas, inž. Adamkus buvo atšauktas iš paskirtos vietos, sukilus Chicago žmonėms. Ypač komisionieriui Dominickui nepatikęs Adamkaus protegavimas. Nors Adamkus buvo prisaiškintas, tikimasi, kad jis pasiliks dirbti kitur Federalinėje Vandens Teršimo Kontrolės administracijoje, o Chicago vietą jau užėmė kitas partietis.

● Vasario mėn. 1 d. Lietuvių Televizijoje buvo pristatyti "N

L" red. H. Nagio žodžiai apie dail. Remeikos parodą. H. Nagys vaizdžiai papasakojo apie Remeikos kūrinius. Tikėjom, kad jis ką paskaitys ir iš savo naujos knygos, bet gal vėliau. LTV vasario mėn. 22 d. Jaunimo centre kviečia visų rėmėjų ir darbuotojų susirinkimą, kuris priims statutą, apspręs tolimesnę veiklą, nes kovo mėn. 25 d. sueis lygiai 4 metai kaip veikia Chicagoj LTV.

● Chicagoje yra 12 lietuviškų parapijų. Vienos jau baigia savo paskutines dienas — mirs, kitos dar ryžtasi gyvuoti. Vieni klebonai skundžiasi, kad lietuviai palieka parapijas, išmiršta, išbėga į užmiesčius. Tikrovė labai liūdna. Milioninės sumos, per eilę metų sutelktos pačių lietuvių, ucineta tarnauti svetimiems. Kas kaltas? Klebonai ir patys parapijiečiai! Detroito ir Toronte — veikia puikiai parapijų komitetai, kodėl čia Chicagoj dar nei vieno nėra? Viskas rūgsta po senovel. Juk turim teises ir Bažnyčios vadovybės pritarimą. Gerą vedamąjį "Draugas" parašė, tad pajudėti reikia kuo skubiausiai, nes vėliau iš žąsies nuryto grūdo ne ką begalėsime išpešti. Juk parapija — tai tvirtovė — tautiniai ir religiniai.

Balys Brazdžionis

Povilo DIRKIO 80 metų ir 60 metų veiklos sukaktį minint. Iš kairės: Jo eksc. vysk. V. Brizgys, suaktyvininkas P. Dirkis, Liet. gener. kons. dr. P. Daužvardis, gen. prof. S. Dirmantas ir Poną Dirki sveikina VKLS Chicago skyriaus vardu J. Lekas.

VLADAS ŠLAITAS

AGUONŲ GAISRAS

VLADO ŠLAITO
EILĖRAŠČIAI

Kiekvieno poeto sąlytis su realybe – pasauliu, kitais, Dievu, gyvenimu – kitoks, išreiškiamas jam būdingais simboliais, savita kalba, tonu.

Vlado Šlaito "Aguonų gaisras" visais atžvilgiais yra šlaitiškas. Temos sutiktos ankstyvesnėse jo poezijos knygose /ir, bendrai, tipiškos poetams/: religija, asmeniškai pergyvenimai, gyvenimo laikinumas, tėvynės ilgesys, gamta, amžinybė. Ir randama jam tipinga prarastoji, netektoji meilė.

Kalba paprasta, natūrali, neskurdi. "Nepoetiški" žodžiai efektingai įjungti; jie Šlaito originaliai vartojami. "Pelyte, pelyte! /Še tau seną dantį... – "Apie dantį ir apie pelytę" /Aliuzijos į Šventą Raštą praturtina keletą eilėraščių, nors vienoj vietoj jie nesklan-džiai įvesti /"Nepastovumo pasaulyje" /.

Šlaitas pajėgia į gyvenimą su šypsena žiūrėti. Kas dar nuostabiau: jis pats į save linksmas, nors ne paviršutiniškai, reaguoja. Jam gyvenimas linksmas dėl paprastų dalykų /"Linksmas" / ir net

mirtis ramiai, įdomi, kaip paseniam, patenkintam dramblui /"Sudievu" /.

Daug ko gyvenime netekta, gyvenama skurde /"Vieno pasaulio per mažą" /, bet gyvenimas yra gražus, nes jis turi kitą, amžinąją pusę, kuri jau dabar mus paliečia, o ateity pilnai atsivers /"Gracingi tiltai" /.

Net pritrenkiantį pergyvenimą ir gilus skausmas tuo požiūriu perkeičiami, pakeliami, pakeliami ir nebaisūs. Eilėraščių forma laisva. Yra daug efektingų žodžių bei frazių kartojimo; kai kur nuostabu, kaip Šlaitas, bekartodamas, pajėgia nepaklysti ir skaitytojo nesuklaidinti /"Gracingi tiltai" /.

Jie taupūs, bet malonūs, nekampuoti, nenukirsti. Šalia tikrai gerų eilėraščių yra keletas nepakilusų. Tokiame paprastame, į pasikalbėjimą panašiu stiliuje visada yra rizika, kad eilėrašties liks pasikalbėjimu. "Kadangi nėra vilties", "Ačiū už galią atskirti gera nuo pikto" jaučiama, kad kitų eilėraščių lygis nepasiektas.

Geriausią eilėraščių tarpe yra tėvynės ilgesy parašytieji. Juose nėra patoso; jie ramūs, konkretūs, giliai paliečią /"Žolynėlis", "Sodas Kęstu-

ZOLYNĖLIS

Esu žolynėlis,
pervežtas iš savo krašto
į svetimo krašto žemę,
ir už tai man sunku siūbuoti be savo žemės,
ir už tai man sunku siūbuoti be savo krašto.

UKMERGIŠKIS DANGUS

Smulkmenų neprisimenu.
Tik žinau, kad įsiai,
ukmergiškis dangus,
buvo tūkstantį kartų platesnis už mano gyvenimą.
Ypač tas ukmergiškis dangus, kuris vasaros naktį
tyliai plaukė virš seno ir snaudžiančio miesto sodo.
Tai įsiai, ukmergiškis dangus, šviesią vasaros naktį
man įdėjo širdin didžiai platų aukštaičio mostą.

*** *** *** ***

čio aikštėje", "Ant Temzės kranto" /.

Įdomi jo įžvalga į poeziją, tiek bendrąją prasmę /"Kadangi ne vieną kartą", "Po raitais" /, tiek lietuviškąją /"Be namų ir be gimtojo krašto" /.

Šlaitas skelbia, tvirtina, sako, prisimena, meldžiasi. Jis taidaro originaliu būdu, į mūsų literatūrą įnešdamas džiugų, tuo pačiu visai lietuvišką, toną. J. M.

BE PARTITŪROS

O, Zemaitkiemio sodžialka!
Su varlių orkestrantais,
kurie grodavo taip, kad drebėdavo visas bažnytkaimis;
kurie grodavo be dirigento ir partitūros,
nusileidus pakalnėn vasaros vakaro saulei.

BE TAVĖS

Po to,
kai tu mane palikai, man atrodė,
lyg pats dangus būtų mane palikęs,
lyg pats gyvenimas būtų mane palikęs.
O, kaip sunku susirasti širdžiai paguodos
be tavęs, mano miela.

NUO TO LAIKO

Niekur prie nieko nebeprisirišu.
Nuo to laiko,
kai esu be namų,
viskas nemielia ir svetima mano širdžiai.
Ten mes sėdėjom pas Babiloną ir verkėm.
Kaip gerai pasakyta.

Savo metu,
kai gyvenau savame krašte,
aš niekada nė iš tolo nepagalvojau,
kad šitie žodžiai buvo ir man parašyti.
Ten mes sėdėjom ant upės kranto ir verkėm,
mano tolimas krašte.

12.

STEFANIJA RŪKIENĖ

VERGIJOS KRYŽKELIUOSE

TRAUKINIAI
RIEDA
MIRTIN

LEIDO NUSIPRAUSTI

URALAS

Važiuojame per kažkokias bekrastes lygumas. Matosi tik balotos pievos ir jose kur-ne-kur tupinčios šienos kupetos. Niekur nesimato ir apkežusio medelio ar krūmokšnio. Akys neužkliūva už kaimų ar vienkienų. Ir žmonių visai nesimato, nors šienas kažkada piautas. Tai pauralio stepės. O kokios jos niūrios ir vienodos!

Privaziuojame mažą ežerėlį. Vagonų stabdžiai pradeda žviogti, ir traukinys pamažu sustoja. Dairomės ir galvojame, kad gal mirusių tremtinių palaikus atiduos čia stepių dievams.

Matome, kad iš kitų vagonų mūsų bendrakeleiviai eina ežerėlio link, eina ir visi griūva, keliai ir vėl virsta.

Sargybiniai atrakina ir mūsų vagoną ir varo visus ežerėlin nusišlapus. Lipame visi laukan, nors repečkentis labai sunku, nes vagonas aukštas ir nėra jokių laiptelių.

Išlipę iš savo namelio ir mes bandome eiti, bet mūsų kojos neklauso, pinasi, linksta ir virstame į visas puses. Ir kodėl tos mūsų nuosavos kojos neklauso savo šeimininkų? Greičiausia užsisėdėjome. Bet vistiek einam ir džiaugiamės.

Saulutė maloniai šypsosi, vėjelis švelniai glosto mūsų veidus ir tyrą orą godžiai traukiame į krūtinę. Jau ir prie ežerėlio. Prausiamė veidą ir rankas ir riešukomis pasisėmę geriamė vandenį, kurio mes taip šykščiai gaudavom. Persimetame vienu kitu žodžiu ir su kaimynais.

— Iš kur jūs? — kažkas paklausia. Ir vėl visi prausiamės ir mirkome vandenyje nuvargusias ir jau mažai jaučiamas kojas. Dairomės po bekrastes lygumas, o žolė atrodo tokia graži ir miela, tarytum pirmą kartą savo gyvenime ją matome.

Pagaliam prisimename, kad reikia padėti motinoms, kurios turi po kelis vaikučius. Šalia manęs viena moteris pliuskenasi su dviem bambliukais. Prakalbinu jos mažą berniuką ir nuplaunu jam kojytes. Džiaugiasi vaikai, kas tas vandenėlis toks mielas ir jo čia tiek daug, kad su didžiausiais kibirais neišsemtum. Yra ir sunkiai sergančių vaikelių. Jie graudžiai verki, laikosi įsikabinę motinų sijonų, net ežerėlis jų nevilioja.

Staiga švilpukai ir komanda grįžti į traukinį. Patyliai šnekama ir apie bėgimą ar galvojamą pasilikti stepėse, bet niekas nebando bėgti, nes visi žino, kad sargai tuojau iššaudytų kaip kiškius. Kitame ešlone mano pusbrolio sūnus Kaziukas pabandė bėgti. Tuojau sargybinis paleido šūvį, kulka nelaimingajam išdraskė vidurius ir, nuvilktas į vagoną, mirė baisiuose skausmuose. Niekas sužeistajam nepagelbėjo ir žaidžud nesu-tvartė. Tremtinio Jono Čiello sūnų vietoje nušovė už bandymą pabėgti. Sargybiniams buvo įsakyta nesi-skaityti su tremiamųjų vaikais ir bėgančius ar pasipriešinusius tuojau šauti.

Grįžtame vėl prie traukinio ir šiaip taip sulipame į vagonus. Tyrame ore ir prie vandens šiek tiek atsi-

gavome. Lauke išbuvome ilgokai, nes kol tokia minia nuklįpato iki ežero, kol apsisprausė ir vėl grįžo prie traukinio, praėjo daugiau kaip valanda.

Traukinys vėl nešasi pirmyn. Visi šnekamės ir dalijamės patirtais įspūdžiais. Buvau susitikusi Štelmužės Repšių šeimą, Mariją Kvedarienę su dviem mergytėm, Juodiniene su dviem vaikais ir daugelį kitų pažįstamų.

Kalbamės, bet man ausyse nuolat skamba sergančių vaikučių verksmas ir taip skauda širdį. Rodos, kad verkia mano Nijolytė ir niekaip negali prisisaukti mamos. Gerai, jei vyras išsislapstė ir jo nesusėmė. Nepajunt, kaip iš gilumos krūtinės išsiveržia garsus ir skausmingas "ai". Lyg nusikaltusi susigūžiu savo kamputyje ir ilgesingai žiūriu monotoniškų stepių tolimosna. Kasdien vis tolstame nuo Lietuvos ir važiuojame į skurdą ir laukinį kraštą.

Pamažu mūsų traukinys kopina kalnus. Sunku ir jam važti tokią minią žmonių. Kelias vingiuotas, ir traukinys rangosi tais vingiais, kaip žaltys po šakotą eglę. Išlinkus vingiuose mūsų traukiniai, bandau skaičiuoti vagonus. Apytikriai priskaitau apie šimtą dvidešimt. Vagonuose sūksta po 60 žmonių. Tai mūsų ešlone važiuoja 7000 žmonių. Vyrų traukinys trumpesnis. Ten bus tik koks šimtas vagonų ir juose 6000 tremiamųjų. Taigi tuose dviejuose ešlonuose mūsų tautos knygnešį keliais iškeliauja Sibiro katorgon 13.000 lietuvių. O kur kiti panašūs traukiniai? Vargšė mūsų tauta! Tur būt, dar nematė tokio savo vaikų naikinimo.

Mūsų vagonas pačiame viduryje ešlono. Iš čia labai gerai matosi visas traukinys, kada jis rangosi Uralo uolų vingiuotu keliu. Dairomės ir stebimės didingais kalnų vaizdais. Prie vielmomis apraizgytų langelių spūstis. Kelias iškirstas kalnų uolose ir akmenyse. Ties mūsų galvomis ir po kojų žaliuoja augmenija, miškai ir pievos. Žemai rangosi upė, tarytum nustumas mėlynas kaspinas. Kartais traukinys šliaužia siauru kalnų takeliu ir lėtai vingiuoja kalnyno prarajų pakraščiais, kad net plaukai šliaušiai žemyn pasižiūrėtų. Bet, nežiūrint visko, gyventi dar norisi ir nenorime nugarmėti kalnų tarpekliuosna. Traukinys irgi bijo nusiristi Uralo laiptuotais šlaitais žemyn. Todėl važiuojame labai pamažu ir ilgai, nes kalnynas yra labai platus. Jis pakyla iš stepių ir stepėna nusileidžia.

Baugiai didingi, aukšti ir nuostabiai gražūs Uralo kalnai. Tas menkutis žemės vabalėlis — žmogus tikrai čia pajunta gamtos didybę ir galingą Visatos Kūrėjo ranką. Kur tik akį mesi, visur gražiausi vaizdai tik ir laukia, kad juos dailininkai perkeltų į drobę. Bet ta kalnų didybė kartu yra ir šiurpulingai baisi. Prieš juos nublunka mūsų mažytės tėvynės kalnų, kalnelių ir kalvų vaizdai. Atrodo, kad Lietuvos "kalnai ant kalnų", tai tik maži pievų kupsteliai. Tačiau tie kupsteliai dabar mums tokie brangūs, tolimi ir nepasiekiami. Jei juos dabar pasiektume, tai sukniubę jų papėdėje su ašaromis akyse bučiuotume Lietuvos žemę.

Daug daug Uralas slepia savo širdyje žemės turtų. Geologai nuolat knaisiojasi po kalnyną ir jį tyrinėja, bet baltakepuriai kalnai dar nuo žmogaus užmačių ginasi ir savo rūštybe drebina kalnakasių širdis.

Vienoje vietoje, ant labai stačios ir neprieinamos uolos, matėme akmenyje iškaltą Stalino profilį. Stebėtina, kaip čia tas menininkas galėjo išsilaikyti, kalnėti ir graužinėti kiekiausių akmenį.

Vėliau susijuoja iš rusų tremtinių, kad tai vieno mirti pasmerktą kalinio darbas. Tas menininkas rizikavo savo gyvybe, kad už savo kūrinių atgautų laisvę ir dar galėtų džiaugtis gyvenimu, nors jo keliuose visulai kauptų ir užautų vargelių marios. Kokia brangi ta laisvė! Tik ją praradęs žmogus pajunta laisvės vertę.

Gal šimtmečius Uralas turės Kaukazo plėšiko pavėkslį. Tačiau nieko amžina nėra šiame vargų pasaulyje. Žvabūs vėjai, šalčiai ir sniego pūgos, kalnų liū-

tys ir karšti saulutės spinduliai ilgainiui sugraus tą uolą ir laikas ištrins didžiausio žmonių istorijoje žmogudžių Stalino atminimą.

Mato ir Vanda Blaževičiūtė uoloje stypsantį Stalino, bet jos akyse jau nėra to džiaugsmo, kuris spindėjo aną baisiąją naktį Gubavos mokykloje. Dabar ir ji nusiminusi, veidas išblýškęs ir paakiai pajuodę. Jos motina kartu su visais aimanuoja ir nuolat verkšlėna dėl vyro likimo. Ji pasiūlo tik su vaikais, be tėvo ir globėjo. Bendras likimas mus visus suartino. Net ir patirtąsias skriaudas reikia atleisti, nes jau baisiai nežinomas mūsų rytojus.

Važiuojant per Lietuvą, visos stotys buvo išpuoštos Stalino ir kitų komunistų šventųjų paveikslais. Juo toliau skverbėmės Rusijon, tuo mažiau sutikome tų papuošimų ir paveikslų. Atsikando komunistinės laimės visi šalies gyventojai, išskyrus kompartiečius. Dabar tuos puošimus žmonės atlieka tik pagal įsakymą ir prievartą.

Kad mus veža Sibirą, tai jau neabejojame, bet nežinome, kur pasuksime: piečiau ar į šaltąją šiaurę. Visi labai bijome šiaurės, mums neįprastų šalčių ir bado, nes mažai kas turi šiltesnius drabužius, o pasiimtas iš Lietuvos maistas jau baigiasi. Aš važiuoju kaip stoviu ir nė vieno rublio neturiu.

Vaikai verkšlėna, o dvi moterėlės jau spėjo ir susibarti. Viena metė nešvarų skudurą į "tualetą", bet tas pateko maisto kibirui. Kibiro savininkė užriko:

— Tai čia jau Aldonos darbas!

— Aš visai jokio skuduro nemėčiau, — užpultoji atsikerta.

Vagone prasideda erzelis. Ir tai gerai. Nors truputį atitrūkstam nuo įtemptų minčių ir klausomės, atrodo, visai bereikalingo moterų kudakavimo.

Pagaliam susibarusios prieina išvados, kad tai ne tyčių darbas ir kad viena kitai pakenkti nenorėjo. Viskas vagone nurimsta, ir vėl klausomės įkyraus traukinio ratų dundėjimo. Su kiekvienu praeitinu nulėkusia minute mes tolstame nuo savo gimtosios žemės.

Sunki kelionė mūsų nuolat alina, ir silpstame fiziškai ir dvasiškai. Nustojame vilties, kad mus pasigaiva karas ar vokiečių lėktuvai subombarduos mūsų traukinį, užvers kelią ir Sibirą nebenuvažiuosime.

Skaudu žiūrėti į mažuosius vagono gyventojus. Visi išblýškę, susivėję, apšęję ir neprausti. Niekas jau nesirūpina ir apie skanesnį kšnelį vaikams. Paduoda mažyliams, kas ką beturįs. Labai skanu cukrus, gerai jau ir lašinukai, jei kas jų dar turi. Dabar turime jau ir vandens ir labai džiaugiamės, nes pažinome jo vertę ir skonį, kada alpome nuo troškulio, kada niekas nekrepė dėmesio į mūsų prašymus ir desperatiškus maldavimus.

— Vandens! Duokite nors lašelį vandens mūsų alpanantiems vaikučiams.

Bet mūsų sargai ir palydovai buvo nebylūs kur-tiniai.

Kenčiame suaugę. Bet už kokias nuodėmes kan-kinasi mažieji tremtinėliai? Ir kvaile ta komunistinė sistema ir sovietinė valstybė. Vaikai yra visuomenės, tautos ir valstybės ateitis. Iš jų galėtų išaugti geri darbininkai, sovietinės valstybės gynėjai, o gal net ir komjaunuoliai. Jau visai nukaršę seneliai ir tie laikomi pavojingais. Argi ir jie galėtų sugriauti komunizmą ir nuverti sovietinę valdžią? Kad jau bijoma senų ir mažų, tai komunistinio milžino tikrai molinės kojos.

SVERDLOVSKAS

Toli užpakaly pasiliko Uralas. Labai gražūs kalnai su savo tarpekliais ir prarajomis, bet mes jau nemokėjome tais nuostabiais vaizdais grožėtis. Kasdien vis giliau grįstame į savo beviltišką būklę. Vis dažniau mus lanko mintys, kad jau nebeįsivaizduojame savo krašto ir ten paliktų artimųjų.

Atvažiuojame į labai didelę geležinkelio stotį. Daug kelių ir milžiniškas vagonų parkas rodo, kad pasiekėme didžiulį miestą. Aplink stotį namai ir kiti pastatai seni ir labai aprūkę, ir tas jau pasako, kad tai žymus pramonės centras. Pasirodo, kad tai Sverdlovsko esama. Stotyje vaikšto ir būreiliai stovinėja daug žmo-

nių: vyrų, moterų ir vaikų. Sprendžiame, kad išlydimi mobilizuoti vyrai. Žmonių veidai geltoni, nosys trumpos ir priplotos, veidų išraiškos šiurkščios ir nemielos.

Visi žmonės apsilvilkę vatiniiais. Vatinių viršus satino ar kartūno, pamušalas perkelinis, o viduje sluoksnis vatos, kurį persiūta išilginėmis ar kryžmo-mis siūlėmis. Ta vyrų apranga jau tiek yra gavusi smalos ir alyvos, kad blizga, kaip nuvakuota ir, atrodo, tuojau iš jos pradės riebalai-varvėti. Moterys avi su auliukais batukus. Kitos avi ičigas, tai moteriški ilgais brezentiniais aulais batai. Matosi moterų ir su burkomis. Tai iš medžiagos pasiūtas veltinių pavidalo apavas. Burkos įmanomas į kaliošus ar apsiuvas o-da. Daugumos tos burkos suplyšusios ir skylėtos.

Vyrai išlydimi į kariuomenę beveik nieko nesi-veža. Kai kurie turi mažus ryšulėlius, o kiti vežasi iš lentelių sukaltais dėžutes. Nesimato nė vieno pirktinio lagamino. Matėsi, kad sunkus čia gyvenimas ir žemas pragyvenimo lygis. Jei čia tektų gyventi, tai ir mes greit atrodytum, kaip šį margaspalvę svetimos stoties minia. Matyti, kad Sibire tokie pyragai ir mums paruošti, jei ne blogiau.

Mūsų traukinį nuvarė ir pastatė ant atsarginio kelio, nes prie rampos atšliaužia ilgas traukinys, kuris išvežė pašauktus į kariuomenę vyrus. Su vyrais stovinėja daugybė moterų, nes jos išlydi į karą savo vyrus, brolius, o kitos ir tėvus. Visos vilki perkelinėmis sukutėmis ir apsiriusios labai prastomis, dažnai atplėstomis iš medžiagos gabalo skarytėmis.

— Į ubagų kraštą veža mus! Tik pasižiūrėkit, kaip tos moteriškos avi. Dabar pats vidurvasaris, o jos su auliniais batais, — piktai murma Aldona.

Tikrai skurdžiai ir nekultūringai atrodo mūsų su-tikti pirmieji azijatai.

— Mama, kokie baisūs žmonės! Aš jų labai bi-jau, — sušunka Raštikiukas.

Motina ramina vaikus ir jiems pasako, kad mes tarp šių žmonių neliksime ir važiuosime toliau.

— Azijatai, barbarai ir labai suvargę, — sako dūktiški lenkas, nes jis labai piktas ir įtužęs ant visų Sovietų Sąjungos žmonių. Bet argi visi kalti?

Trinktelėjo atrakinamos vagono durys, ir stora geležinė užsklanda triukšmingai nukrito žemyn. Sargybinis atidarė duris, vienai moteriai liepė pasiimti kibirą ir eiti su juo. Eiti pasišauka Stasė B. Kitos mo-tery s paduoda jam arbatinuką, kad atneštų vaikams virinto vandens.

Dairomės po stotį, bet jau nieko nematome. Tik kai kurios moterys dar mosuoja skepetaitėmis, nors traukinio su vyrais jau nebesimato. Karas ir mobili-zuotus vyrus išvežė ginti "plačiosios tėvynės".

— Kazin, kokie iš jų bus kareiviai? Ar verta jiems kariauti už skarmaluotą gyvenimą, — šneka Elena iš pirmo aukšto.

— Nebijokit! Toki būna užsigrūdinę. Nebaisu jiems bus ir pilvais po balas šliaužioti, — piktai šneka Bronė.

Laukiame pareinant maistininkės. Atnešė sriu-bos, duonos ir karšto vandens. Pasidaliname duoną, įsipilam sriubos ir valgome. Apie maisto kokybę niekas nešneka, nes bevažiudami esame skoni praradę. Indų jau senai neplauname. Pavalgęs pašluostai dubė-nėlį ar puoduką ir kiši į savo kraitinį maišą.

Jau artinasi vakaras ir mūsų vagono keleiviai atsiremė į maišelius ir susigūžė nakties poilsui.

Nespejome ir akių sumerkti, kaip smarkiai stuk-telėjo garvežys mūsų traukinį, kiek pastumdė ir pra-dėjome važiuoti.

Su vyrų ešlonu daugiau jau nesusitinkam. Mus dar griežčiau saugo nuo vietinių žmonių. Kartais iš tolo matome žmonių žvilgsnius, nukreiptus mūsų pu-sėn, bet ar jie mums draugiški ar pikti, neišskaitome iš jų veidų.

Naktį stengiamės nekalbėti, nes jau viskas iškal-bėta ir aptarta. Tik girdisi, kad mūsų traukinys dun-dėdamas lekia pirmyn. Ir stotyse jau nebestoja. Ret-karčiais sustojam, praleidžiam kėlis kariškus trauki-nius ir vėl nešamės Sibiro gilumon.

BUS DAUGIAU.

Goja — proto aistra

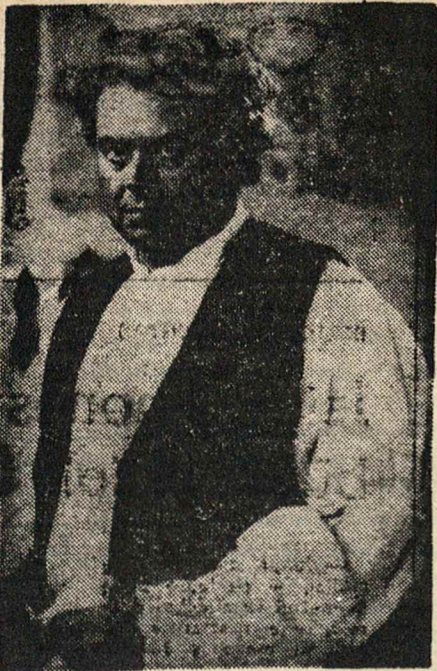
Režisierius Konradas Volfas kuria filmą apie didįjį ispanų dailininką, Fransisko Goją. Tai bus „Defos“ ir „Lenfilmo“ bendros gamybos filmas. Spausdiname pokalbį su K. Volfu apie jo naująjį kūrinių kūrimą, kaip jau rašėme, pagrindinį vaidmenį atlieka lietuvių aktorius Donatas Banionis.

Naujuosius metus D. Banionis sutiko namuose. Pakeitui iš Berlyno jis aplankė ir mus. Aktorius papasakojo, kad jau susukta beveik ketvirtadalis būsimojo „Goja“, kad darbas yra labai įtemptas, bet idėjos.

— Meno vaidmens šiuolaikiniame pasaulyje, dailininko kūrybos visuomeninės reikšmės problemas men visada atrodė labai svarbios ir įdomios. Joms aš skyriau daug dėmesio savo ankstesniuose kūriniuose, joms būna skirtas ir naujas mano filmas „Goja“, kuriame Lino Foichtvangerio romano „Goja, arba sunkus pažinimo kelias“ pagrindui. Ekraniuoti šią knygą nutariau septintojo dešimtmčio pradžioje. Šis kūrinyje man atrodė ypatingai aktualus: jame visu atstumu keliamas klausimas dėl menininko atsakomybės prieš laiką, prieš supantį pasaulį. Romanas „Goja“ neatsitiktinai buvo parašytas paskutiniaisiais gyvenimo metais, kai rašytojas atvirai pareiškė apie savo ištikimybę socialistinio realizmo metodui. Jį tuo metu ypač domino klausimas apie menininko kūrybos ir istorijos tarpusavio ryšį. Vaizduodamas prieštaringo, tokio, kaip Goja, kūrėjo iškilmą, rašytojas parodė tą kelią, kuris atvedė į politiskai veiksmingą meną... Vienas Gojos efortas iš serijos „Kapričiai“ pavadinamas „Kada protas miega, pabunda pabaisos“. Mums šie žodžiai — raktas į dailininko kūrybą: savo amžininkus jis kvietė protuoti, visą laiką buvo tvirtai įsitikinęs, kad pasaulį galima pažinti, kad būtent per pasaulio pažinimą eina kelias į jo pertvarkymą.

Bulgarų scenaristas Angelas Vagenšteinas, su kuriuo mes susitikome, atstodami bendros gamybos juostą „Zveigždės“, pradėdamas rašyti scenarijų, kaip ir aš, buvo įsitikinęs, jog mūsų filmas negali būti tik kostiuminis, istorinis reginys. Žiūrovas jame turi rasti atsakymą į būnai jį jaudinančias aktualias problemas. Todėl mes visą dėmesį sukoncentravome į tai, kaip Gojos kūryboje atsispindėjo ispanų liaudies kova už laisvę ir žmogiškąjį orumą. Atsirgęs karo demaskavimas, menininko artumas tiems, kurie kovojo už revoliuciją — štai kas visada lieka rudienis Gojos kūryboje. Jo likimas telkia medžiagą apmąstymams apie meno vaidmenį šiuolaikiniam pasaulyje, šiuolaikinėje idėjų kovoje. Foichtvangerio romanas atveria įtemptos fabulos, scenikumo ir gilių moralinių konfliktų sintezės galimybę.

Mes nusprendėme statyti jį labai sudėtingą dviejų serijų plačiąformatį spalvotą filmą kartu su „Lenfilmu“. Manau, kad mūsų kinematografinių draugystė, jų meninė ir idėjinė vienybė, šiuolaikinė mūsų studijų technika leidys kuo puikliausias

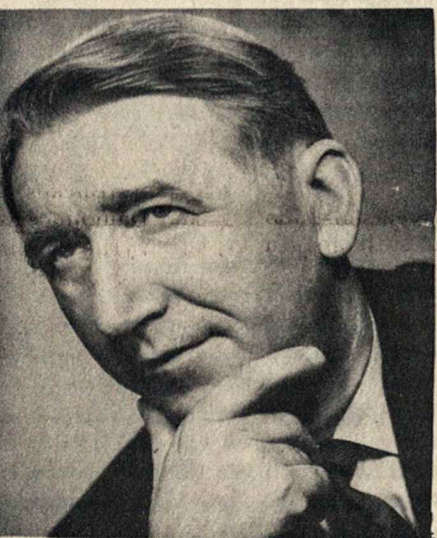
Donatas Banionis Gojos vaidmenyje.

darbo sąlygas, kuriant jį atsakingą internacionalinį kino kūrinių.

Lietuvių aktorius Donato Banionio asmenyje mes radome puikų pagrindinio vaidmens atlikėją. Pirmą kartą aš pamatiau jį filme „Niekas nenorėjo mirti“ ir jau tada, kai nei buvo scenarijaus, pagalvojau, jog šis aktorius galėtų suvaidinti Goją. Pažintis su dar vienu Banionio role filme „Ne sezono metas“ patvirtino mano sprendimą. Ir kada susitikau su juo Leningrade, man buvo aišku: tikrai Banionis gali įkūnyti mūsų filmo herojaus paveikslą. Su šiuo kukliu, santūriu, mąstantiu aktorium mes labai greit radome bendrą kalbą. Kruopščius kino bandymai, kuriuose mes patikrinome sudėtingiausias pagrindines roles, patvirtino mano lūkesčius: Banionis jaučia mūsų darbo atsakomybę, tai šiuolaikinis aktorius, vengiantis paviršutiniškų išorinių efektų, sugebančis pačiomis paprasčiausiomis priemonėmis atskleisti žmogiškojo charakterio sudėtingumą. Jis parodė nepaprastą talento daugiapusiškumą, kuriame personažo koncepcijos gili supratimą. Tai tikrai mąstantis aktorius.

Juostą sukims Jugoslavijoje, Bulgarijoje, Kryme, Kaukazo pakrantėse, Leningrado rūmuose ir „Delos“ paviljonuose Babelsberge. Drezdeno galerijos meistrai mūsų filmui pagamins daugiau kaip 120 garsiųjų drobių kopijų. Elgė vaidmenį šiame filme atliks aktoriai iš Lenkijos, Bulgarijos, Rumunijos. Mes nesiekėme, kad savo išorę atlikėjai būtų panašūs į istorinius personažus, mums svarbiausia — žmogiškųjų charakterių esmės suvokimas.

(iš „Sovetskij ekran“)

Kompozitorius muz. Br. Budriūnas

Budriūnas yra laimėjęs pabaltiečių premiją. Koncerte

Prof. dr. A. R A M Ū N O - Ottawos universiteto pedagoginio mokslo vicedekano nauji veikalai:

◆ DEVELOPMENT OF THE WHOLE MAN

THROUGH PHYSICAL EDUCATION ----

Išleido Ottawos universitetas, 435 psl. Įvada parašė Avery Brundage, tarptautinio olimpinio komiteto pirmininkas. Prof. J. Moritain pareiškė apie šį darbą: "Tai galutinis klausimo nušvietimas".

◆ DIALOGUE ENTRE ROME ET MOSCOU ----

Ekumeninis žvilgsnis į Rusijos ir Europos santykius praityje, dabartyje ir ateityje. Įvada parašė kardinolas Koenig. Išleido Ottawos Universitetas. (prancūzų k.)

◆ IŠ SUTEMŲ Į AUŠRĄ ----

Jame iškeltos naujos mintys apie žmogų, tautą ir žmonių kosminiam amžiui augstant.

Veikalai gaunami A. V. parap. Kioskoje, 1465 De Seve St., Montreal 205, P. Q.

dominavo solistė Birutė Dabšienė, ypač gražiai dainuodama Budriūno "Mano protėvių žemės" partiją. Akomponavo Raimonda Apeikytė.

JAUNOS PIANISTĖS LAIMĖJIMAI

Kalifornijos San Fernando Valley universiteto fortepijono klasės vadovavimą perėmė jauna lietuvių pianistė Raimonda Apeikytė. Dabar ji turės ne tik ekonominę, bet ir kultūrinę užuovėją savo talentui ugdyti. O jos gabumai nėra eiliniai.

Vasario 14 d. R. Apeikytė

J. Minius

*** ** *

GENEROLAS LIUDIJA PRAEITĮ

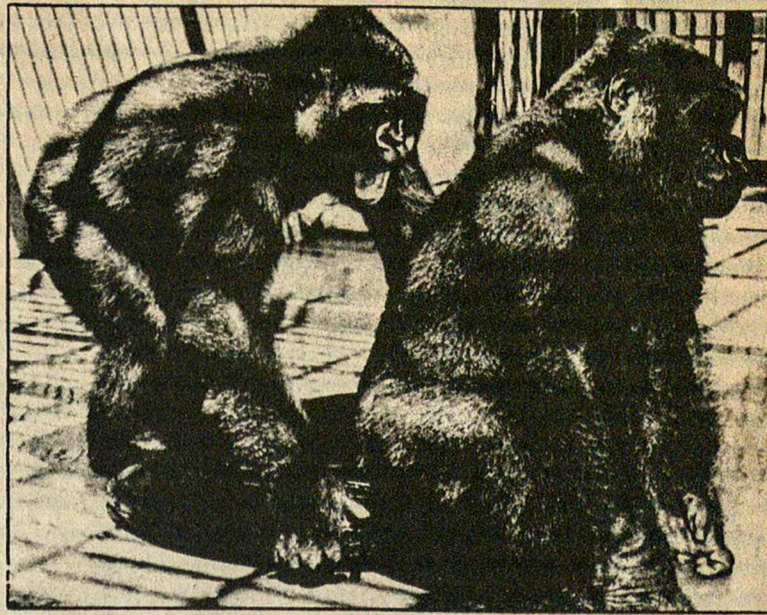
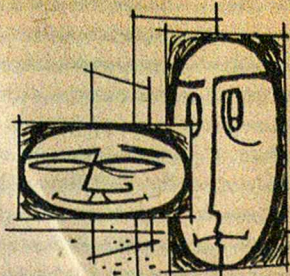
Jau buvo paskelbta atsiminimų iš pačių opiausių Lietuvos praeities įvykių — iš to meto, kai mūsų kraštui ėmė grėsti pavojai netekti nepriklausomybės. Pavyzdžiui, mus ypač domina paskutinytis Lietuvos vyriausybės posėdis, kai ministeriams teko nuspręsti, ar prieštintis, ar sutikti su rusų ultimatumu.

NIDOS KNYGŲ KLUBAS (1 Ladbroke Gardens, London, W. 11) netrukus išleidsia ir išsiuntinė savo nariams gen. K. Musteikio knygą „Prisiminimų fragmentai“. Generolas trijose paskutinėse Lietuvos vyriausybės buvo krašto apsaugos ministeris, dėl to jis žino ir knygoje nupasakoja gen. P. Kubiliūno sukilimo istoriją su niekieno dar nepaskelbtomis detalėmis, gen. S. Raštikio laikyseną, kuri pastumė jo pasitraukti iš kariuomenės vado pareigų, taip pat paskutinį tragišką posėdį, pateikdamas net brėžinį stalo, kur kas prie jo sėdėjo. Knyga baigiama autoriaus ir prez. A. Smetonos pasitraukimu į Vokietiją.

Ši gerai K. Musteikio atsiminimų knyga nedidelė (126 psl.), bet skaitytojui bus brangi daugeliu savo detalių, kurios ligi šiol niekur nebuvo paskelbtos.

Kartu su šiais atsiminimais skaitytojais gaus ir K. Barėno knygą „Tūboto gaidžio metai“ — romaną iš Lietuvos kaimo gyvenimo anais pirmosios vokiečių okupacijos laikais, kai į pabaigą vieni ėmėsi šautuvo gintis nuo vokiečių ir bolševikų, o kiti nuėjo į bolševikais. Didžioji 438 psl. knygos dalis skirta pavaizduoti kaimo žmogų, kuris, okupanto mušamas per galvą, vis stiprina savyje pasiryžimą priešintis.

KREIVI VEIDRODŽIAI

NEO SOVIETAJ

Minint sovietams Lenino 100 metų gimimo sukaktį, marksizmo-leninizmo "mokslo" dėka, sovietams vis dėlto pavyko sukurti naują sovietų žmogų. Deja, jei tai žinotų Kremliaus mauzolijeje užmarinuotas Leninas, jis iš pasiutimo tikrai "pripaškudytų" visą mauzoliję...

Prieš kelias savaites iš Vienos mokslininkų kongreso į Sovietiją atsisakė grįžti du biochemikai: dr. Andriej Miškin ir dr. Boris Aleksandrov. Jie abu dirbo didelėje paslapyje hibridizacijos srity Minske virš 15 metų.

Jų uždavinys buvo kryžiaivimas žmogaus su beždžione. Esą pradžioje, iš tų "santuokų" gimdavo biauariai suformuotos pabaisos. Vėliau tie beždžionvaikiai tapo panašūs į paleolitico žmogų: žema kakta, išsi kišusiu žandikauliu, kiek palinkę, muskulinga krūtine, bet kiek mažiau plaukuoti, nei beždžionė.

Kryžiaivimui imama patelė beždžionė ir žmogaus sėkla. Taigi, taip gaunamas naujas su-

tverimas — naujas sovietų žmogus, arba neo-sovietas.

Šie neo-sovietai subręsta maždaug už devynių metų. Kadangi jie dar nekalba rusiškai, o tik savotiškai urgia, nors tas jų urzgimas kitoks kaip grynų beždžionių, tai jie dar neprašomi į komjaunuolius, o iš pat mažens verčiami elektros smūgiais pasiduoti savo ponų valiai. Esant jiems nepaprastai stipriems, jie panaudojami Šiaurės Sibiro kasyklose, fabrikuose, kur tenka susidurti su atominės energijos radiacija ir kitur, kur tik žmogaus gyvybei grėstų mirtinas pavojus.

Šie neo-sovietai visą laiką yra laikomi grandinėse, o ne klausimo atveju — mušami, kartais net elektriniais smūgiais, arba laikomi be maisto.

Kiek šis pranešimas yra pilnas ir tikras — sunku pasakyti, bet apie tai praneša vienas čionykštis savaitraštis.

Gal būt, kad po kiek laiko ir pati sovietų spauda pradės didžiulis nauju mokslo "pasiekimu" — nauju sovietų žmogui — "draugu beždžionžmogui". Jg.

VĖL IŠLEISTA MŪSŲ JAUNIMO "LIEPSNA"

Kaip ir praeitais metais, š. m. vasario mėn. 16 d., Montrealyje, pasirodė jaunųjų suredeguoto žurnalų LIEPSNA naujas numeris. Redaktorė Ras: Lukoševičiūtė; Vice-redaktorius - Gintaras Nagys. Iliustravo - Rimas Ališauskas. Administratorės ir spausdintojos: Rūta Rudinskaitė ir Rūta Počauskaitė. Leidinį išleisti padėjo: mokyt. p. M. Jonynienė, p. A. Otienė ir p. Pr. Rudinskas. Žurnale yra visai sklandžiai parašytų dalykelių - kaikurie jų ir literatūriniai vertingi bei įdomūs. Sėkmės, jaunieji!

K.L.B. KRAŠTO VALDYBOS PIRMININKO DR. S. ČEPO PASAKYTA KALBA

**** ** *

Minint Vasario 16-tąją, St. Catharinėje, Ont.

**** ** *

Visiems-tu didvyrių palaiminta žemė, Kitiems-tu nykštukų varginga tėvyne, O man tu esi kaip smutkelis prie kelio, Kur laukia keleivio malda ir nakvyne.

(Žodžiai iš Putino eilėrašio "LIETUVA".)

**** ** *

BRANGŪS KLAUSYTOJAI, Vėl renkamės į Vasario 16-sios minėjimą. Į didžiausią mūsų tautos šventę, kasmet nepavargdami, neužmiršdami. Kasmet kartojame vis tas pačias mintis, kartojame tuos pačius žodžius lygtai kasdieninė Mūsų Viešpaties malda - Tėve mūsų. Nenuostabu, nes tai yra mūsų didžiausia šventė - mūsų tautos Viešpačiui malda, neatskiriamai surišta su brangiausia danta lietuvių tautos ir valstybės istorijoje, būtent su 1918 metų Vasario 16 - sios Nepriklausomybės akto paskelbimu ir tuo pačiu laisvės tautai atgavimu. Sakau atgavimu, nes Lietuva ir anksčiau buvo laisva ir nepriklausoma valstybė. Tai mūsų senoji karalių ir kunigaikščių Lietuva. Tai karaliaus Mindaugo, Gedimino, Kęstučio, Algirdo ir Vytauto Didžiojo Didžioji Lietuva. Tai Lietuva nuo marių iki marių. Lietuva drebinanti

Maskvos sostus. Lietuva didžiausia ir galingiausia to meto Europos valstybė, sulaukusi totorių ir turkų tvaną į Europą ir pastojusi kelią germanų ordenu, remiamiems tuometinės Vakarų Europos, pavergti ir sunaikinti visas aisčių gimines. Galinga ir stipri. Valdanti tvirta beteisinga savo ranka ir po savo sparnu priglaudusi tuo meto įvairių tautų ir religijų persekiojamuosius. Tai mūsų senuolių - mūsų senuolių didvyrių Lietuva.

Tačiaune tos didvyrių senuolių Lietuvos prisimint čia šiandien susirinkom. Ji buvo didinga ir verta prisiminimo ir iš jos praeities tauta sėmėsi sau stiprybės. Šiandien susirinkom paminėti Vasario 16-sios Lietuvos, pasiskelbusios pasauliui 1918 m. vasario 16 - taja, kad ji apsisprendė būti laisva ir nepriklausoma. Savo sprendimą apgynusios krauju, per 22 metus

laisvai gyvenusios laisvų tautų tarpe, šiandien vėl žiauriai pavergėjo naikinamos ir persekiojamos. Tai Lietuva, kurią mes išsinešėme palikdami tėvyne į kurią šiandien nešiojame giliai įspaustą ir mūsų širdis. Tai sukilėlių, knygnešių, Kražių skerdynių didvyrių, tautos pranašų - patriarchų Lietuva. Lietuva kūrėjų - savanorių, išėjusių ginti jos laisvės ir teisių, nes tautos patriarchas dr. J. Basanavičius jiems sakė: "Juk ir mes lietuviai esame tokie pat žmonės, kaip ir mūsų kaimynai, ir norime visomis teisėmis priklausantioms visai žmonijai, lygiai su kaimynais naudotis". Paklausęs patriarcho žodžių išėjo ginti savo tautos ir jos teisių. Dažnas be tinkamo rūbo ar ginklo, ginkluotas vien tik neaprepiama meile savo tautai, jos garbingai istorijai, tėvų religijai, su priesaika ją apginti, nes

"Juk geriau mirti negu vergu gyventi". Išėjo ir dažnai negrįžo užmigęs amžinu miegu savo tėvų žemėje, drauge su didvyriais senuolių Lietuvos, tam pačiam smilčių kalnelyje, po tais pačiais šimtamečiais žuolais, prie to pačio plataus Nemunėlio, kur ir kunigaikštis Margis Pūnis aukštą pilį didvyriškai gynė, o nepajėgdamas jos apginti, drauge su vaikais ir moterimis lauzė susidegino. Tad ir savanoriui nebuvo perbrangi jo paties gyvybės ir kraujo auka savai tėvynei, nes priešai gausūs ir skaitlingi, o jis sūnus nykštukų vargingos tėvynės ir savo vardą turėjo įrašyti prisieliančios tautos istorijon savo krauju šalia savo senuolių senosios Lietuvos didvyrių, kad tauta gyventų, kad Lietuva būtų vėl laisva.

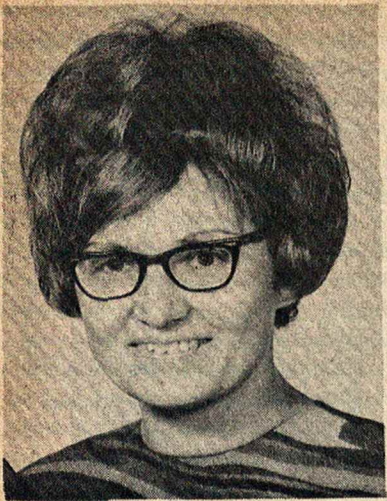
Kalkūnų, Radviliškio, Širvintų ir Giedraičių laukuose lietuvių tauta krauju išpiko Vasario 16 - sios aktą ir atgimė naujam gyvenimui. Lietuva vėl tapo laisva ir nepriklausoma, laisva laisvų kraštų tarpe. Tiesa, nevisiems teko džiaugtis ta laisve. Dalis tautos pasiliko už demarkacinės linijos, dirbtinai išbrėžtos per Lietuvos žemę atskiriant tautos širdį - sostinę Vilnių. Mūsų priešai turėjo daugiau draugų ir galėjo geriau įtikti alijantų komisijoms, kurios atstovau-

damos tarptautinį teisingumą, buvo neteisingos mažai mūsų tautai ir ją nuskriaudė, atplėšdamos iš jos dalį Lietuvos ir jos istorinę sostinę.

Trumpos buvo mūsų laisvės dienos, tačiau tai neįkainuojamos vertės laikotarpis tik pabudusiai ir nusikračiusiai vergijos jungai tautai. Caro laikais Lietuva buvo naikinama ir teriojama, apleista ir atskirta nuo pasaulio, visų pamiršta ir ištrinta nuo Europos žemėlapiu. Tai tik rusų imperijos "šiaurės vakarų pasienis", sutvirtintas fortais ir įgulomis, lyg tai būtų "niekieno žemė" tarp dviejų galiūnų. Jau vakarų Europos mokslo įstaigos buvo susirūpinusios bimirščiančia ir beišnykstančia tauta. Buvo siunčiami mokslininkai bei tų laikų specialistai užrekomuoti mirščiančios tautos kalbą, papročius, dainas, tautosaką ateities archyvams. Tačiau veltui jie jau buvo pastatę kryžių ant lietuvių tautos kapo. Po šiaudiniu stogu, moliu grįstoj pirkelėj, lietuvių žemdirbio širdyje buvo išlikusi gyva lietuviškoji dvasia ir tik reikėjo mažos laisvės kibirkštėlės, kad ta lietuviškoji dvasia išsiveržtų iš amžių sutemų ir sužibėtų visam savo gražume. Ta kibirkštėlė įžiebė Vasario 16-toji ir visa tauta stojo kurti savo valstybės, kurti savos lie-

tuviškos kultūros, savų mokslo įstaigų, nes gerai suprato, kad tik per mokslą ir šviesą galės užimti sau priklausantią vietą pasaulio tautų tarpe. Juodadabijų žemdirbių tauta pasiryžo parodyti pasauliui lietuviškojo genijaus kūrybingumą ir meilę laisvės gyvenimui. Per trumpą 20-22 metų nepriklausomo gyvenimo laikotarpį Lietuva pajėgė atstatyti sugriautą kraštą, išugdyti tautos sąmoningumą ir solidarumą, mokslo įstaigas pasiekė senų vakarų Europos mokslo įstaigų lygį, o ekonominiu gerbūviu baigė prisivytį senai laisvę begyvenančias Vakarų Europos tautas. Tai nesėkės praeities Lietuva, tai Lietuva Jūsų ir mano atsiminimuose stovinti kaip gražiausias ir brangiausias atsiminimas. Lietuva, kurią statėme ir kūrėme, kaip brangiausią paminklą, puosėme, kaip jaunamertę palydint prie altoriaus - su pasišventimu ir meile, su pasididžiavimu ir pasigrožėjimu ir pasiaukojimu ir tikėjimu į gražesnę jos rytojų, nes ji buvo Vasario 16-sios Lietuva, jaunoji Lietuva, mūsų visų Lietuva - ta nykštukų varginga tėvyne, bet sava, laisva ir brangi ir jos vardą minime su meile ir pasididžiavimu, nes ji mūsų Motina Tėvyne.

Pabaiga sekančiame nr.

Birutė R. Jonienė-Petrulytė, Ph.D., šiuo metu užima psichologijos docentės (associate professor) ir studentų patarėjos pareigas Albertos universitete Edmontone.

LONDON, ONT.

Londono skautų rengiama Kaziuko mugė, šiais metais įvyks kovo mėn. 8 d. parapijos salėje tuojaus po sekmadienio pamaldų. Šeiminkės žada padaryti puikius pietus. Tikimasi gauti briedžio mėsos, kuri prityrusiai pagaminta, tikrai bus delikatesas, o kam briediena nepatiks, bus galima pa-

sivašinti dešrelėmis su kopūstais.

Jaunieji skautai yra padarę gerų inkilų ir įvairių medžio drožinių. Sesės skautės turi įvairių rankdarbių, kuriuos mieli lankytojai galės nusipirkti. Veiks laimės ratas, šaudymas į taikinį ir loterija. Kviečiami visi maloniai praleisti laiką ir skaniai pasivašinti.

Vasario mėn. 28 d. jaunoji "Baltija" šoks Parkwood liginėje, tai senesnio amžiaus chroniškų ligų liginė. Lai lietuviškas šokis, nors ir mažą kibirkstėlę džiaugsmo įneša tiems, kurie negali normaliai gyvenimu džiaugtis.

Taigi, vos tik Vasario 16 d. minėjimams pasibaigus Londono "Baltija" vėl mankština kojas. Daro parengiamuosius darbus savo dideliame šokių vakarui, kuris įvyks balandžio mėn. 4 d. puikioje Centennial salėje. Palaikykime šią dieną "Baltijos" jaunimui, kurie stengsis padaryti viską, kad

tik šis vakaras būtų visiems puiki, linksma ir kultūringa pramoga. B.A.

St. Catharines,

16 VASARIO

KANADIEČIŲ TARPE

Šiomet 16 vasario jau nebuv vien tik uždaras lietuvių reikalas. Ši svarbi šventė patapo visų St. Catharines kanadiečių dienos įvykiu.

Visa lietuvių bendruomenė, beveik iki vieno žmogaus, laukė gerokai šalant ir sningant, susirinko prie žuvusių už Kanados laisvę karių paminklo esančio miesto centre ir padėjo gražų vainiką pavergtos Lietuvos vardu.

Šiame mieste lietuviai jau yra tiek populiari, kad beveik be jokio pakvietimo prie paminklo jau laukė valdžios ir visuomenės atstovai ir čia pasakė kalbas išreikšdami viltį, kad Rusijos tautų pavergimas vieną dieną pasibaigs ir Lietuva vėl laisvę atgaus.

Didelio ir labai žymaus laikraščio reporteris bei fotografas nufotografavo lietuvių apsilankiusius tautiniais drabužiais padedančias vainiką prie paminklo ir taip pat visus susirinkusius lietuvius. Išpūdis buvo labai geras, nes gausumas dalyvių pralenkė net kitas, žymiai gausnes tautines grupes. Lietuvos himnas nuskambėjo darniai ir garsiai.

Esame užtikrinti, kad spaudoje pasirodys nuotraukos šio įvykio ir reikia manyti, kad nieko naudingesnio ir gražesnio negalima padaryti Lietuvos reikalams.

Po iškilnių kanadiečių atstovai buvo pakviesti prie šiltos kavos puodelio pirmajame restorane ir praleidus keletą valandų aptariant Lietuvos pavergimo reikalus būsimame susilaikę gerų bičiulių dabarčiai ir atečiai.

Visos iškilnės prasidėjo iškilmingom pamaldom, dalyvaujant organizacijų vėliavom, uniformuotiems skautams bei šiaip patriotiškam lietuviškam jaunimui ir, kaip sakiau, beveik visiems bendruomenės lietuviams. Iškilmingas pamaldas paauskavo vietos vienuolynas ir girdėjome gražų, dienai pritaikytą pamokslą.

Kor.

TORONTO

Taupyk ir skolinkis

MOKA
5½% už depositus
6% už sėrus (numatoma)
7% už 1 m. term. dep.
7¾% už 2 m. term. dep.

IMA

8% už mortgicijus

8% už asm. paskolas

PIRMUTINIAME IR DIDŽIAUSIAME TORONTO LIETUVIŲ KREDITO KOOPERATYVE

PARAMA

Kapitalas virš trijų su puse milijonų dolerių

ASM. PASKOLAS duodame iki \$5.000 ir MORTGICIUS pagal valdžios nustatytą normą — 66% įkainuoto turto. VISŲ NARIŲ GYVYBĖ apdrausta santaupu dydyje, bet nedaugiau \$2.000. Asmeninės paskolos mirties atveju apdraustos iki \$5.000.

KASOS VALANDOS: kasdien nuo 10 val. iki 3 val. p. p. išskyrus sekmadienius. Pirmadienį ir penktadienį vakarais nuo 4 val. 30 min. iki 8 val. 30 min. Šeštadieniais nuo 9 val. iki 1 val. p. p. (liepos ir rugpjūčio mėn. šeštadieniais uždaryta).

BUSTINĖ: Lietuvių Namai — 1129 Dundas Street West, Toronto 3, Ontario. Telefonas LE 2-8723

16 VASARIO MINĖJIMAS

16 Vasario minėjimas Toronte pradėtas Kanados himnu "O Canada", invokacija ir giesme. Įžanginį žodį skaitė KLB Toronto ap. pirm. L. Švėgždaitė ir Krašto V-bos pirm. S. Čepas.

Paskaitą skaitė Algis Kasulaitis iš Klevelando, USA. Prelegento kalba buvo labai turininga, gili. Čia buvo išsakyta visi lietuvių tautos dabartiniai ir ateities reikalai ir sugestijos, kas darytina, kad lietuvių tauta nebūtų naikinama. Paskaita buvo paruošta akademiškai, rimtai, lyg deklaracija mūsų visų veiksmui.

Šioji rimta paskaita be trumpinimų turėtų būti patalpinta daugelyje lietuvių laikraščiuose. Skaitymas buvo geras, įdomus, publika buvo pagauta ir dažnai plojo. Prelegentas yra vertas dėmesio.

Angliškoje 11-jedalyje įžanginį žodį anglų kalba tarė KLB Toronto apylinkės pirmininkė L. Švėgždaitė. Pagrindinę kalbą pasakė buv. Kanados min. pirm. John G. Diefenbaker. Prelegentą pristatė A. Maloney buv. P.M., žymus Toronto advokatas, lietuvių draugas, kuris jau keliolika metų kai dalyvauja lietuvių įvairiuose minėjimuose, suakutė, parengimuose. Būdamas žymus kriminologas dažnai pagelbsti lietuviams teismuose.

Prelegentas J.G. Diefenbaker'is M.P., buvęs Kanados ministris pirmininkas pasakė labai įdomią paskaitą pasakydamas esąs lietuvių drau-

gu. Jis priminė tuos laikus, kai Jungtinėse Tautose iškėlė ir SSSR kolonijų panaikinimo reikalą, gražinant Lietuvai, Latvijai ir Estijai ir kitoms vidurio ir rytų Europos tautoms nepriklausomybę. J. Diefenbaker'is pareiškė, kad turi būti traukiamos teisman marksistų — leninistų grupės, kurios planuoja Kanados valdžią nuversti revoliucijos būdu.

"I would like to see criminal prosecutions started against those who use traditional Canadian freedoms to destroy freedom in this country".

Revoliucija esą numatoma pradėti už dviejų metų Quebec provincijoje.

J. Diefenbaker'is pasakė, kad jis planuoja artimiausiu metu nuvykti į Lietuvą, Latviją ir Estiją. Jis nori iš pirmųjų šaltinių patirti apie tuos kraštus.

J. Diefenbaker'is pažadėjo praveisti rezoliuciją Parlamente smerkiančią užgrobia ir naikinimą tautų už geležinės uždangos. Tokia rezoliucija turėtų būti praveista ir Jungtinėse Tautose.

J. Diefenbaker'is išgyrė, kad lietuvių kovoja šimtmečius už savo tautos laisvę. Dabartinę kovą palaiko ir liepė nunistoti vilties, o tas anėš laisvę visoms pavergtom tautoms.

Taipgi buvo apibūdinta dabartinė tarptautinė padėtis, Kvebeko nenormali politinė veikla, revoliuciniai siekiai ir kiti Kanados aktualūs reikalai. Kvietė visus dirbti ir budėti.

Prelegentui J. Diefenbaker'ui iškilmingai buvo įteikta Lietuvos auksinis medalis su 3 prezidentais.

Ceremonijas atliko KLB p-kas dr. S. Čepas ir KLB apyl. p-kė S. Švėgždaitė.

Sveikino žodžiu Federalinės valdžios ministerio p-ko E. Trudeau vardu dr. St. Haidasz MP /lenkų tautybės atstovas iš Toronto/.

Tony O'Donahue aldermanas Toronto burmistro vardu, pastebėdamas, kad jis yra vedęs lietuvaite ir kelis žodžius tarė lietuviškai. Publika kėlė avacijas.

Raštu: Ontario prov. ministris p-kas John Robart, opozicijos lyderis progresivų partijos R. Stanfield, keli kiti partijų atstovai, parlamentų nariai, tautybių atstovai ir kt. Dėl laiko stokos jie buvo tik paminėti.

Rezoliucija buvo pasiūsta dėl lietuvių skriaudimo Federalinei valdžiai Ottavoje.

Meninę programą atliko: Toronto lietuvių jungtinės meninės pajėgos. Minėjimas baigtas Tautos Himnu.

Šiuo kartu reikia dėkoti /netik L.B. Toronto apyl. pirmininkei L. Švėgždaitėi/, rengėjams, meno vadovams už puikiai, darniai, išpūdingai pravestą minėjimą.

Čia jau nors kartą pasirodė mūsų visa meniška galybė su vadovais, dirigentais ir atli-

kėjais. Keli šimtai dainininkų, šokėjų, muzikantų /svarbiausia dauguma jauni/ drebino iš džiaugsmo žiūrovus, kurių buvo arti 2000, pilna sėdinčių — stovinčių ir už durų koridoriuose.

Viskas taip puikiai suorganizuota, kad viena programos dalis baigė, kita prasidėjo, uždanga kilo ir leidosi.

Mūsų seni politikiečiai pessimistai verkšlena, kad neprisitraukia jaunimas, seni miršta, o kas pavaduos?... Čia reikia pasimokyti iš meno vadovų, St. Gailevičiaus, kun. Jurkšo, V. Verikailio, D. Skrinskaitės — Viskontienės, prof. St. Kairo ir kt. Kaip jie tą gausų jaunimą ir senime prisitraukia ir valdo tik lazdelės pamokymu. Tėvams ačiū, kad vaikus vežioja visiems pasirošimams.

Taigi galima patvirtinti, pessimistų nenaudai, kad menas, daina, muzika, masės valdys tik kelių lazdelių pagalba, tol lietuviybė šiame kontinente neišnyks.

Didžiąją politiką didieji patvarkys žudami, griūdami, žudydami kitus ir patys save. Mums reikia mokėti tik pergaltės himnus laiku sudainuoti, pakasinių himnų jau per daug sudainuota.

J. Karka

PRANO BALTUONIO ŠAKNINIŲ SKULPTŪRŲ PARODA

buvo atidaryta vasario mėn. 7 d. 3 v.p.p. Prisikėlimo parapijos parodų salėje — K.L.K. Moterų d-jos. Centro v-bos pirmininkės dr. O. Gustaitienės.

Paroda turėjo nemažesnę pasisekimą kaip ir pernai. Toronto visuomenė džiaugėsi reikto grožio sukurtais "iš nieko" — šaknų meno dirbiniais.

Pranas Baltuonis tik vienas žino kiek valandų ir kantrybės reikia praleisti, kad iš "nieko" sukurti žmogaus vaizdus, paukščius, skausmus, juokus, šokius...

Mes galime tik didžiulotis, kad tokių gabumų lietuvių turime, kurie garsina lietuvių ir jų tautą.

J. Ka

SAJUNGOS "VERSLAS" SUSIRINKIMAS

Š.m. kovo mėn. 1 d. 3 val. p.p. Lietuvių Namuose, 1129 Dundas Street W. Šiam susirinkimui yra numatyta sekti dienotvarkę: susirinkimo prezidento rinkimas, valdybos pranešimai, sąjungos gaminamos filmos, reikalingas klausimas, naujos valdybos ir revizijos komisijos rinkimai ir įvairūs kiti reikalai.

Visi Lietuvių Prekybininkų, Pramoninkų ir Amatininkų Sąjungos "Verslas" nariai kviečiami kuoskaitytingiausiai susirinkime dalyvauti.

Sąjungos "Verslas" Valdyba.

Vienintelė, Kanados valdžioje registruota lietuviška natūralaus gydymo sveikatos klinika. Mediciniškas ir kooperacinis gydymas. Psichologinė terapija. Masažai. Elektronika, raudoni ir ultravioletiniai spinduliai. Terminė ir garų terapija. Fiziniai gydymieji judesiai, — hydro terapija. Dr. B. Naujalis, R.M. Ps.D. N.Pt. R.N.A. Natūralaus gydymo specialistas. 460. Roncesvalles Ave. Toronto, Ont. LE3-8008.

GREIČIAU... PIGIAU... GERIAU... IR TIKRAI PADĖSITE SAVO ARTIMIESIEMS UŽSAKYDAMI SIUNTINI PER BALTIC STORES LTD

(Z. JURAS)
421 HACKNEY ROAD, LONDON, E.2. ENGLAND
Telephone: 01-739 8734

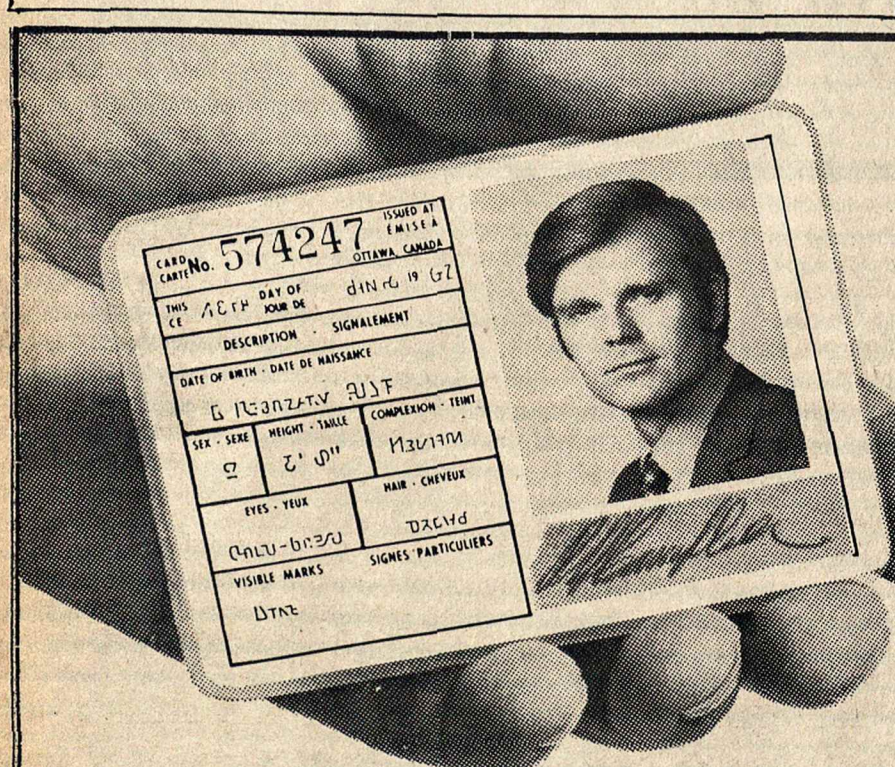
Šį rudenį siūlome 3 dovany siuntinius sudarytus iš tokių dalykų, kas labiausiai reikalinga ir naudinga Lietuvoje.

RUDENINIS (1) 1969.
3 jardo vilnonės vėliavos medžiagos vyriškam arba moteriškam paltui, 3½ jardo puikios kostiuminės angliškos vilnonės medžiagos vyriškam arba moteriškam kostiumui, 2 jardo cimplenė medžiagos puikiai suknelei, vyriškam arba moteriškam aukšto rūšies megztukas, išveiginiai nailono marškiniai arba bliuskutė, 1 pora vyriškų arba moteriškų kojinių (vilnonių arba nailoninių), 20 geriausios rūšies cigarečių. Kaina \$ 100.

RUDENINIS (2) 1969.
Nailoninis itališkas vyriškas arba moteriškas lietaipaltis, 3½ jardo vilnonės angliškos kostiuminės medžiagos, 2½ jardo vilnonės moteriškai suknelei medžiagos, 1 gelėta arba ornamentais vilnonė skarelė, 1 vyriškas arba moteriškas megztukas, 1 kaklaraištis arba dežė šokoladinių saldinių, 2 šilkinės arba nailoninės skarelės. Kaina \$ 100.

MAISTO SIUNTINYS 1969.
6 sv. geriausių kanadiškų miltų, ½ sv. arbatos, 1 sv. kakavos, 2 sv. ryžių, ¼ sv. pipirų, ¼ sv. bapkos lapų, ½ sv. geriamo šokolado, 1 dežutė nescafes, 2 sv. geriausių kiaušinių taukų, 1 dežė šokoladinių saldinių. Kaina \$ 35.00.

- 1 kiekviena rūbų siuntinį galima dėti šiuos labai naudingus ir pageidaujamus dalykus Lietuvoje: Nailoniniai lietaipaltis \$11.00, geriausios rūšies vilnonės skarelės \$5.00, nailoninės kojinės \$2.00, nailoniniai marškiniai \$9.00.
- Taip pat priimame užsakymus auto mašinoms, motociklams, dviračiams, televizijos aparatams, baldytuvams ir t.t.
- Mūsų saskaitos suteikia Jums teisę gauti mokesčių mokėjimo sumažinimą.
- Kiekvieno siuntinio pristatymas yra garantuotas.

"Aš neturėjau čia gimti, kad jausčiau pasididžiavimą ir pasitenkinimą būti Kanados piliečiu."

"Nuo to laiko kai tapau savo pasirinkto krašto piliečiu, pajutau teisę pilnai dalyvauti kuriant ateitį šio didžio, laisvės ir galimybių krašto".

"Kanados vėliava yra ir mano vėliava, ir jaučiuosi pilnateisė į galimybes ir pareigas su visais kitais kuriems ji plevesuoja".

Ar jūs esate kvalifikuotas gauti Kanados pilietybės suteikiamas privilegijas ir atsakomybes? Apie tai sužinokite ir pasitikrinkite jums artimiausiame Kanados Pilietybės Teisme (Canadian Citizenship Court). Jie yra pasirodę jums padėti šiuose miestuose: Halifax, Moncton, Montreal, Ottawa, Sudbury, Toronto, Hamilton, St. Catharines, Kitchenet, London, Windsor, Winnipeg, Regina, Saskatoon, Calgary, Edmonton ir Vancouver. Taip pat galite rašyti: Registrar of Canadian Citizenship, Secretary of State Department, Ottawa.

„AŠ ESU KANADOS PILIETIS IŠ PASIRINKIMO!“

GOVERNMENT OF CANADA — KANADOS VYRIAUSYBĖ

HAMILTON

Geriausia taupyti ir skolintis tik Hamiltono lietuvių

KREDITO KOOPERATYVE "TALKA"

21 Main Street East, Room 203, tel. 528-0511.

Nemokamas gyvybės ir asm. paskolų draudimas
Nemokamas pilnas žemių patarnavimas
Parduodame American Travelers čekius ir money orderius
Užtikrintas indėlių saugumas
Kapitalas virš \$1,850,000.00

MOKAME UŽ:

Depozitus	5%
Šėrus	6½%
Už vieny metų indėlius	8%
SKOLINAME:	
Asmenines paskolas iš	10%
Nekiln. turto paskolas iš	9%

Liepos ir rugpjūčio mėnesiais šeštadieniais uždaryta.

VASARIO 16-sios PAMINĖJIMAS

Šiemetinių nepriklausomybės šventės minėjimą reikia laikyti vienu iš geriausių. Jau penktadienio vakarą virš miesto rotušės plėvesavo mūsų trispalvė, o šeštadienį lietuviškas iškilmės skelbė trys radijo stotys /kartojo ir sekmdienį/ ir vietos dienraštis. Lietuvių tarpe, šventinė nuotaika jau buvo jaučiama šeštadienio popietę, kada parapijos salėje buvo sutikti svečiai iš Montrealio ir išskirstyti svetinguose hamiltoniečių namuose.

Sekmdienio minėjimas pradėtas pamaldomis VA parapijos bažnyčioje. Įnešus į šventovę organizacijos vėliava, šv. Mišias aukojo ir pamokslą pasakė prel. J. Tadaruskas /taip pat pritaikytą tai dienai pamokslą pasakė kun. J. Gaudzė/. Iškilmės bažnyčioje baigtos Lietuvos himnu.

3 val. p.p. Scot Park gimnazijos salėje buvo akademija. Po Kanados himno ir invokacijos, oficialiai minėjimą atidarė LB-nės pirm. A. Juozapavičius. Žodžiu sveikino latviai ir miesto burmistras V. Cops, kuris pasidžiaugė, turėdamas savo mieste lojalius lietuvių gyventojus. Pagrindinę paskaitą skaitė montrealietis dr. P. Lukoševičius, mesdamas platesnį žvilgsnį į mūsų ir pavergtos Lietuvos šiandieninį gyvenimą. Ypatiną akcentuodamas dėmesį į mūsų priaugančią kartą. Prolegentas teisingai pažymėjo, kad kažkokia jėga žmoniją stumia į netvarką, vardan teisybės, taikos, rasišės ir kt. lygybės. Kai kurie iš tų šūkių vyresniems labai gerai pažįstami ir nuvilks "avies kailį", visai kitaip atrodo. Tačiau jaunoji karta, aplinkos buvo veikiamas per eilę metų, kai mes lenktyniavom banko knygučių storumu. Ji šiandien labai dažnai lengviau tiki naujoms modernišioms idėjoms, kaip išsigandusių tėvų sunkiai suprantamiems argumentams.

Be abejo, naivu būtų tikėti, kad jaunoji karta Lietuvą ir lietuvių tautą supranta taip, kaip dauguma mūsų ją suprant. Juk daugumas jaunimo augo ir mokslus ėjo kitose gyvenimo sąlygose. Gyvenimas nestovi vietoje ir labai greitai keičiasi. Reikia išnaudoti pasikeitimų gerąsias puses. Tačiau tai daryti reikia turint galvoj, kad kovoję už tautos laisvę nėra dviejų terminų - jie ir mes.

Pavojų tautinei sąmonei išlikti gyvai ir išsilaikyti yra labai daug. Tačiau ir mūsų šaknišys yra nemažas. Šiandien nėra stebuklingų vadų ir neklaidingų galvų. Ne nuo masės, bet nuo individo, nuo savės paties pradėjimo atgimti šių dienų reikalavimams. Už nepriklausomybę ir laisvę ruošdamiesi kovoti patys turime pasidaryti laisvi. Vergijos pančiai pirmiausia turi nukristi nuo mūsų pačių rankų, kad jos būtų laisvos paimti bet koki ginklą kovoję už lietuvių tautos laisvę ir Lietuvos nepriklausomybę. Tik tada ši kova bus prasminga, tik tada iš vergijos kelsis laisva Lietuva - baigė savo žodį dr. P. Lukoševičius.

Pabaigoj oficialios dalies buvo priimta rezoliucija Kanados vyriausybei, kurią angliškai perskaitė Dainora Juozapavičiūtė.

Meninę programos dalį atliko Montrealio Gintaras, palikęs puikų įspūdį beveik 700 hamiltoniečių. Šis ansamblis yra vertas didesnės dėmesio ne tik Kanados, bet taip pat ir JAV lietuvių. Už tokių puikų koncertą, LB-nės pirm. A. Juozapavičius ne tik dėkojo, bet ir įteikė čekį dar vienu kanklių įsigijimui. Neliko skolingas drausmingas Gintaro ansamblis, /labai tvarkingai užsilaikęs užkulis - matyti stipri vadovų ranka/ įteikęs dovanas monsj. J. Tadaruskui, LB-nės pirm. ir Gyvataro vadovei G. Breichmanienei. Ši montrealiečių viešnagė dar ilgai paliks hamiltoniečių at-

mintyje.

Turimom žinom, prie įėjimo surinkta 555 dol., o išlaidų buvo virš 800 dol. Valdyba duos šio minėjimo apyskaitą.

Hamiltono DLK Algirdo šaulių kuopa išleido Br. Zumerio "Sakykim vyrai, taip nebuvu" novelių rinkinį. Atspausdinti 750 egz. ir knyga platinama po 2 dol. Šiuo gražiu spaudos darbu, Hamiltono šaulių kp. užsitarnavo padėkos ir kartu paramos visų Kanados lietuvių, šios knygos išplatinimo darbe. Malonu, kad šauliai laisvės kovos frontą remia spausdintu žodžiu.

Ruoškimės Gyvataro 20-mečio minėjimui, kuris ren-

giamas balandžio 4-5 d.d. Šeštadienį numatomas pasilinksminimas, o sekmdienį koncertas, dalyvaujant 100-tui šokėjų, sol. V. Verikaitiui ir sol. V. Bendžiūtei iš Filadelfijos.

K.B.

HAMILTONIEČIAI,

Jau 25-ki metai, kaip mūsų tėvų kraštas neša okupanto vergiją. Tačiau tautos kamienas, nors ir sukaustytas stipriais komunizmo pančiais, nenustoja vilties sulaukti laisvės žiburio žinodamas, kad išeivijos lietuviai kovoja visom galimom priemonėm už mūsų tautos ir būsimos valstybės šviesesnę ateitį. O vienu tokiu stipriu spinduliu, pramušančiu tamsius tėviškės laukų debesis yra Tautos Fondas. Jis, išlaikydamas Romos, Vatikano ir Madrido lietuviškas radijo valandas, leisdamas Eltos biuletenius, praneša netik mūsų tėvų kraštui laisvą žodį, bet taip pat, plačiai informuoja vakarų pasaulį apie pavergtos Lietuvos kančias.

Hamiltoniečiai, mūsų kolonija tame laisvės darbe yra viena pirmaujančių netik Kanadoj, bet ir visam išeivijos gyvenime. Žinome, kad kiekvieno Jūsų jau anksčiau duotoji auka gal bus dalis sunkaus fabriko uždarbio, tačiau mūsų brolių ir sesių kančia, jų laisvės troškimas, nepaliks tyruose šaukiančio balsu. Jūs, mieli hamiltoniečiai, visuomet atsiliepdavote į mūsų prašymą, neuždarydami savo svetingų namų durų atsilankiusiam rinkėjui. Ir šiandien, įėjus Kanados lietuvių, surinktom T Fondo aukom stovi išeivijos avangarde - tai liūto dalis nuopelnų priklauso Jums.

Hamiltoniečiai, nuo kovo mėn. 1 d. Tautos Fondo Atstovybės Kanadoje Hamiltono sk. valdyba pradeda aukų vajų. Miestas padalintas rajonais, rinkėjams išdalinti aukų lapai ir pakvitavimų knygtės. Tad ir tikime, kad kaip ir ankstyvesniais metais, taip ir šie-

met, Jūs parodysite rinkėjui lietuvišką širdį, aukodami pagal savo išgales Lietuvos laisvės reikalams.

Už Jūsų duosnumą iš anksto tariame ačiū.

T. Fondo Atstovybės

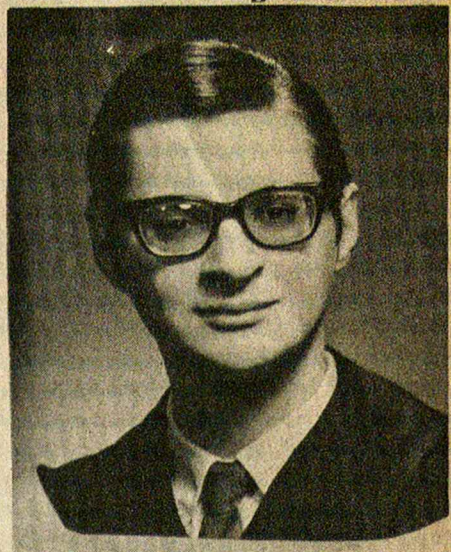
Kanadoje Hamiltono sk. v-ba š.m. kovo mėn. 8 d. Jaunimo Centre įvyksta tradicinė KAZIUKO MUGĖ. Čia visi turės progos pasisotinti reiki sutiktais lietuviškais valgiais, pasivažinti skaniais pyragais ir kavute. Veiks skautų dirbinių parodėlė ir įvairios kitos mugės prašmatnybės. Tad kviečiami visi hamiltoniečiai, neskubėti tuoj į namus, bet negalint nvykti į Lukiškių aikštę Vilniuje, užsukti nors į Jaunimo Centrą Hamiltone, praleisti kokią valandą su skautais ir pagyventi Mugės nuotaikomis.

Hamiltono skautai ir skautės.

Atkelta iš 3 psl.
PRANCŪZIJA...

laikui ir kiek sveikata leido lankė muziejus, teatrus, koncertus ir džiaugėsi, kad Paryžius jai buvo didelė gyvenimo mokykla. O kelrodžiu jame,

kaip ir visada, jai buvo entuziastinga meilė ir pagarba kiekvienam žmogui.

Richard Stephen Lenkaitis

BAIGĖ AUKŠTAJĄ MOKSLĄ

Edvardas ir Bertas Lenkaitių sūnus Ričardas Sir George Williams universitete gavo B.Sc. Mathematics Physics mokslo laipsnį. Šiuo metu jis specializuojasi ir ruošiasi aukštesniam mokslui kompiuterių sistemoje. Sveikiname ir džiaugiamės didėjančia lietuvių mokslo žmonių šeima. Ričardo tėvelis dirba Montrealio miesto policijoje leitenanto laipsnyje.

JIB

vartojo 16 savaičių

pusę metų

vienus metus

Fotografijos rodo, kad JIB vaistai ATAUGINA PLAUKUS, pašalina pleiskanas, šašus, niežėjimą, suaiško plaukų slinkimą, gražina natūralią plaukų spalvą MOTERIMS ir VYRAMS užtikrintai. JIB 8 uncių bonka - \$6.00. Užsakymus su pinigine perlaida siųskite JIB laboratorijos atstovybės Kanadoje adresu:

JIB Laboratorija, 2498 Dougall Ave, Windsor, 12. Ont.

LILY HOSIERY MFG. CO.

NYLON HOSIERY, LINGERIE & MENS' UNDERWEAR

- Nailoninis trikotažas, moteriška ir vyriška apatinė apranga.
- Savininkai iš Kauno ir laisvai kalba lietuviškai.

J. WISGARDISKY (WISE)

7080 HUTCHISON ST. MONTREAL, QUE.

W. LAPENAT

General Construction Reg'd.
89 Orchard Street LaSalle, Que.

[vairi industrinė, komercinė ir rezidencinė statyba. Duodame įvairius patarimus, įkainavimus be jokio atlyginimo. Darbas atliekamas sąžiningai ir prieinama kaina. Tel. 366-6237.]

JOE'S BUTCHER & GROCERY

LAURINAITIS JUOZAS

TEL: 524-0209

1918 Frontenac Street, Montreal, P.Q

HIGHLAND AUTO BODY

Lafleur Ave. LASALLE Tel. Buss. 366-7281

Savininkai: V. Sušinskas 389-0571 ir J. Zavys 365-3252

LaSalle

AUTOMOBILE INC.

7635, BOUL. LASALLE LASALLE, QUEBEC TEL. 366-7818

- DART
- CORONET
- CHARGER
- DODGE
- CHRYSLER
- CAMION
- DODGE

LAURENT DAIGNEAULT
Président

Jetté & Frère Itée

Plumbing & Heating kontraktoriai

- Šildymo ir vandentiekio taisymai ir nauji įrengimai
- Gazinių priemonių pardavimas ir įrengimai
- Apkainavimas nemokamas

140 - 2e AVENUE LASALLE

366-0330

Tony's Photo Studio

1920 FRONTENAC ST. - MONTREAL, P.Q.

TEL. 525-8771.

PORTRETAI - VEDYBOS - KRIKŠTYNOS
SUKAKTUVĖS MAŽAMECIAMS
ĮVAIRIOS PROGOS

T. Laurinaitis

A.B.C.

SIUNTINIŲ AGENTŪRA

3891 St. Lawrence Blvd.

Montreal 18, P.Q.

Tel. VI4-9098

DĖMESIO!

- ABC siuntinių agentūra praneša lietuviams klientams, kad, nežiūrint bendro muitų pakėlimo, yra tokių prekių už kurias maitas sumažintas.
- Vilnėi medžiagai kostiumams, pavyzdžiui, maitas lieka tas pats: \$1.00 už jarda.
- Visai eilei prekių maitas pakeltas tik labai nežymiai.
- ABC taip pat sumažino kainą pusiau (50%) dideliame kiekiui geros angliškos medžiagos.
- ABC priima automobilių užsakymus ir išrašo piniginius pažymėjimus (Money Certificates), už kuriuos Jūsų giminės gali pirkti Lietuvoje įvairiausių prekių dolerinėse krantuvėse.

A.B.C.

Montreal

LIETUVIŠKAS PUSVALANDIS GIRDIMAS KAS TREČIADIENĮ PER STOTĮ

BANGA 1410, 11.00 VALANDA, VAKARO

1053 Albanel Cr., Duvernay, Mtl. P.Q.

TEL. 669-8834.

Programos vedėjas L. Stankevičius

MIKE'S TEXACO SERVICE STATION

601 St. John Road

TEL. 695-3883

POINTE CLAIRE, QUE.

(M. RUTKAUSKO)

- Atliekame prabėgimo ir kapitalinio auto-mašinų darbus.
- Taip pat patarnavimas gazolinu, alyva, padangomis ir kt.
- Tikslai keliolika minučių iš Montrealio greitkelio Nr.40 arba Nr. 20. Atvažiuoję neapsiriksite!

Lafleur Radio Taxi

Savininkas Alfonsas Viskantas.

SKAMBINKITE.

iš visų vietų LaSallėje.

Tél. 366-8300

SPECIALIOS KAINOS:

- Krikštynoms, vestuvėms ir laidotuvėms.
- I tolimesnes užmiesčio ir kito miesto vietoves.

-- visos 24 valandos.

LaSalle Auto Specialist Reg'd.

TEL: garažo 366-0500 namų - 366-4203

TAISAU IR DAŽAU AUTO-MAŠINAS.

7717 RUE GEORGE LASALLE, P.Q.

SAY. G. DESROCHERS.

(Priešais NL redakciją)

Universal Cleaners & Tailors

B. KIRSTUKAS

TEL. 769-2941.

239 FOURTH AVENUE

(at Wellington St.)

Valau ir taisau vyriškus ir moteriškus drabužius. Siuvu naujus, pagal užsakymus, vyriškus paltus, kostiumus ir kelnes. Aukštos kokybės medžiagos.

Windsor

DRY CLEANERS & DYERS CO. LTD.

1205 CHURCH AVENUE, VERDUN, P.Q.

Tel. 768-6679.

Valome visokius drabužius, langų užuolaidas, lovų užtiesalus, antklodes, karpetus, sopkas ir visą kitą namų apyvoką.

Windsor yra moderni valykla, turinti 20 metų patirtį šiam darbe. Turinti naujai įrengtą moderniausią drabužių apsaugą (storage) ir greitą patarnavimą.

Savininkai: A. Kersys, P. Petrulis, P. Keršulis, A. Greibus.

Baltic Woodwork Co.

TEL. 366-3884

K. KIAUSAS ir J. ŠIAUČIULIS

547 Lafleur Ave., LaSalle (650) P.Q.

Daromos įvairios durys, langai, virtuvės kabinetai ir kiti įvairūs medžio dirbiniai.

BELLAZZI-LAMY INC.

TEL. 366-6941

BOIS DE CONSTRUCTION

BUILDING MATERIALS

7682 BLVD. CHAMPLAIN

coin Bième Ave., LaSalle

(VAIRI MEDŽIO STATYBINĖ MEDŽIAGA:

Durys, langų rėmai. Izoliacija, Ten - Test, Masonite, statybinis popieris, cementas, B.P. išdirbiniai, cementas ir kt.

KELEIVIS

636 Broadway, So. Boston, Mass. 02127 USA.

Aišku, esate girdėję, kad tai laikraštis, kuris jau eina 62-sius metus. Jį vieni giria, kiti peikia, bet visi jį mėgsta skaityti. Kodėl?

Todėl, kad jis niekam nepataikauja ir nesibjlo teisybės rasyti. Teisingomis žiniomis iš visur (daug rašo ir apie dabartinę Lietuvos gyvenimą) laikraštis per 61 metus pelnė gerą vardą ir pasitikėjimą.

Keleivis duoda ir teisiniu patarimu, jame rasite gražių apsakymų bei eilėraščių. Jis turi ir moterų skyrių. Prenumerata tik \$6.00.

Jau galima gauti --- 1970 --- metų Keleivio Kalendorių. --- Kaina \$1.00.

SĖJA

Tautinės, demokratinės minties menesinis lietuvių laikraštis. Leidžia Varpininkų leidinių fondas.

Redaktorius Grožvydas Lozauskas.

Administracijos adresas: Juozas Urbelis

1649 N. Broadway, Melrose Park, Ill. 60160 USA.

Prenumerata: JAV ir kitur \$5.00 metams.

AR TIKRAI "SAVI PAS SAVUS"?

Ar netinka ir mums montrealiečiams? Šis straipsnis perspausdiname iš "LIETUVIAI AMERIKOS VAKARUOSE", kurį yra parašęs buvęs montrealietis Z. Tamošauskas.

Lietuvių genčių nedaug liko. Stambiausios yra aukštaičiai ir žemaičiai. Iš abiejų kartu išeivijoje pasidarė tik dvi: "lietuviai" ir "lietuviukai". Prie "lietuvius genties" priklauso gydytojai, advokatai, inžinieriai-architektai, stambesni prakibininkai, nekilnojamojo turto pardavėjai ir dar vienas kitas. "Lietuviukų" grupę sudaro fabriku darbininkai, smulkūs amatininkai ir dalinai bedarbio pašalpą ėmėjai.

Abi "gentys" išeivijoje atkasė seną, iš nepriklausomybės laikų, šūkį: "Savi pas savus". Tas yra teisybė: susirgę lietuviai eina pas lietuvių gydytoją, lietuviukas susipykęs su žmona kreipiasi į lietuvių advokatą gauti skyrybas. Norįs pirkti ar parduoti lūšną (gero namo jis neturi ir pirkti negali) kviečiasi lietuvių namų pardavėją ir tuo būdu gaunasi "savi pas savus".

Toji padėtis nėra pastovi. Pavyzdžiui, lietuvių žmona sumanė perdažyti vilos priebutį. Ji pirmiausia iš Yellow Pages pasikviečia dažytoją. Kiek pagalvojusi pasišaukia ir lietuviuką dažytoją. Jis pasako kainą, bet ji nustebsi sušunka: "Mr. Gordon daro už tą patį. Tu turėtum lietuviui padaryti pigiau." Lietuviukas dažytojas to nebegaali, ir jis darbo negauna, nes jo kainą tokia pat, kaip Misterio Gordon.

Tam pavaizduoti yra tikri faktai. Praeitais metais vienas žymus lietuvis pertvarkė namą savo profesijai, bet nei vienam lietuviui tas darbas nebuvo pasiūlytas. Kiek vėliau jis sumanė patobulinti vilą. Ši karta jis pasišaukė lietuviuką statybinką. Tas važinėjo kartkartėmis, paruošė planelius, sudarė medžiagų sąrašą, beveik sutarė kainą ir tik laukė, kada galės pradėti darbą. Po kelių dienų iš lietuvių gavo pranešimą, kad jau dirba kitas, nes jo

kaina buvusi 60 dolerių žemesnė. Lietuviukas nustebo, nes ir jis iš \$6000 60 dolerių būtų nuleides. Tik reikėjo pasakyti. Nemasakė, nepasitėrė ir darbą atidavė kitam.

Dar šiais metais lietuviai (ne lietuviukai) Kaniornioje įkūrė labai lietuviško vardo bendrovę. Jos pagrindu yra įvairių amatinių darbų, bet joms vykdyti pasiėmė kažkokį vokišką, bet ne lietuviuką. Tai tau ir "Savi pas savus".

Paprastai lietuviai steigia bendroves, kredito unijas - bankelius, vadovauja organizacijoms. Tas yra puiku. Visam tam reikia ir narių. Jais įstoti yra kviečiami lietuviukai visais triūbu garsais. Prieš rinkimus į valdybas, ar kitais svarbesniais atvejais, lietuviai ryžiasi atsilankyti net asmeniškai į lietuvių butus. Atvykę nusistebi, kad lietuviuko žmona gerai išsilaukiusi, paglosto vaikų galvutes ir pagiria, kad jie guvūs. Tas gestas, kad ir iš amerikiečių nusiūžėtas, bet gražus. Bet to neužtenka šokiui "Savi pas savus". Tat ar nevertėtų jį pagal vykdomą praktiką pakeisti: "Lietuviukas su pinigais — pas lietuvių! Gi lietuvis — pas tą, kas jam patinka.

Z. Tamošauskas
Santa Monica.

AUSROS VARTŲ PARAPIJA

Viešas pasikabėjimas apie šv. mišias bus ateinantį sekmadienį tuoj po 11 val. pamaldų.

- Kat. Moterų d. jos susirinkimas kovo mėn. 8 d. sekmadienį.
- Parapijiečiams rekolekcijos bus nuo kovo mėn. 8 d. iki 15 d.
- Pakrikštytas Broniaus ir Genovaitės Bijūnų-Bujų sūnus, kumais buvo V. Bujas ir S. Zemlickienė.
- Tėv. J. Aranauskas, S.J., išvyko į JAV - bes.

• Kovo 7 d. visi raskime laiko ateiti į N.Pr.M. Seserų Remėjų ruošiamą koncertą Ausros Vartų parapijos salėje.

- Dr. Dervinskienė gydoma St. Marie ligoninėje, 823 kambaryje.
- G. Čapkauskienės dainavo televizijoje (Chanel 9, Gable TV) ši antradienį 4 val. p.p. ir praeitoje savaitėje.
- Susiziedavo Tony Laurinaitis su Sandra R., kurių vestuvės numatytos vasaros pabaigoje.

London
MFG. CO. LTD.,
PLACE CREMAZIE, 140 CREMAZIE BLVD. WEST,
MONTREAL 351, QUE.

Išparduodamos suknėlės su defektais, medžiagos ir medžiagų atliekos. Viskas atpigintomis kainomis. Prašome kreiptis ketvirtadieniais ir penktadieniais nuo 12 val. pietų iki 1 val. ir šeštadieniais nuo 10 ryto iki 12 val. (6-tas aukštas).

DR. A.S. POPIERAITIS

B.A., M.D., C.M., M.Sc., L.M.C.C., F.R.C.S.(c).

CHIRURGINĖ PRAKTIKA

KREIPTIS Tel. 931-3275

SEAFORTH MEDICAL BUILDING

3550 Cote Des Neiges Rd., Suite 720.

Dr. E. ANDRUKAITIS

832 St. Joseph Blvd. E.
(kampus St. André)
TEL. 522-7236.

Dr. J. MALIŠKA

Dantų gydytojas

1440 St. CATHERINE Street W.,
Room 600
Tel: 866-8235, namu 488-8528.

DR. A.O. JAUGELIENĖ

Dantų gydytoja

1410 Guy St. pirmas aukštas
11-12 kambarys.
Tel. 932-6662; namų 737-9681.

Dr. V. GIRIUNIENĖ

Dantų gydytoja

5330 L'Assomption Blvd.
Tel. 255-3535.

ADVOKATAS

Suite 205

J.P. Miller, B.A., B.C.L.

168 Notre Dame St. E.
Tel: 866-2063; 866-2064.

NOTARAS

J. BERNOTAS, B.A., B.C.L.

Sun Life Building
Suite 2001
Tel. 866-1359

JUOZAS GRAŽYS

KALIŲ SIUVĖJAS

6396 Bannantyne Ave. Verdun, Montreal

- Siuvu ir parduodu
- Taisau ir remeliuoju
- Vasaros laike saugojimas (Storage)

Tel. 767-6183.

DLK VYTAUTO KLUBO ĮVYKES specialus susirinkimas sekmadienį išryškino klubo finansinę padėtį ir statybos paskolos stovį. Dalyvavo pilna salė klubiečių ir svečių. Dalyvavusiems paaiškėjo, kad klubo šėrus gali įsigyti kiekvienas lietuvis, kurie kainuoja sena \$25.00 kaina, kai šiuo tarpu klubo šėras yra vertas daugiau kaip \$50.00. Tuo norima papildyti klubo narių eiles naujais, o ypačingai, jaunesniais nariais. Susirinkimas numatė šiam reikalui specialią komisiją, kuri įvairiomis priemonėmis vykdys šėrų pardavimą. Vien tik susirinkimo metu parduota šėrų už virš \$7000.00, o jei būtų buvęs pozityvesnis susirinkimo vedimas, būtų už daugiau šėrų parduota.

Pr.P.

K.L.KATALIKŲ MOTERŲ DR. JOS Montrealeio skyriaus susirinkimas įvyks š.m. kovo mėn. 8 d. Ausros Vartų parapijos salėje, po 11 val. pamaldų. Programoje: p. M. Jony-nienės paskaita, pasitarimas dėl suvažiavimo Toronte. bei einamieji reikalai. Po susirinkimo kavutė.

Narės bei svečiai maloniai kviečiami dalyvauti.

• Vasario mėn. 28 d. "Gintaras" atliks programą invalidų Cedar As sociation narių mėnesiniame susirinkime, kuris įvyks McKay Center patalpose.

LIETUVIŲ AKADEMINIO

SAMBŪRIO susirinkimas, įvyks sausio mėn. 30 d. A.P. Povilaičių rezidencijoje išrinko naują valdybą kuri parengs pasiskirstę sekančiai: A. Beniušis pirmininkas, vice pirmininkai: R. Verbyla, Z. Piečaitienė, R. Lapinienė, išdininkas P. Povilaitis ir sekretorius: G. Vazalinskas.

KLB KULTŪROS FONDO ĮGALIO-TINĖS dr. M. Ramūnienės pastangomis š.m. kovo mėn. 15 d. Ausros Vartų parapijos salėje ruošiamas simpoziumas lietuviškos kultūros klausimais.

NUMATOMOS EKSKURSIJOS

Turimomis žiniomis šią vasarą numatomos net kelios ekskursijos į Lietuvą. Ekskursijos bus: 2-ji savaitė - 10-čiai dienų Lietuvoje: 5 dienas Vilniuje, 3 dienas Druskininkuose, 1 d. Trakuose ir 1 d. Kaune.

• G. Čapkauskienės dainavo televizijoje (Chanel 9, Gable TV) ši antradienį 4 val. p.p. ir praeitoje savaitėje.

• Susiziedavo Tony Laurinaitis su Sandra R., kurių vestuvės numatytos vasaros pabaigoje.

GERAS PIRKINYS

Parduodamas pigia kaina Pool-room - biliardas, pusė arba visas. Salygos tikrai labai geros! Skambinti 729-1761.

NL SPAUDOS BALIAUS LOTERIJAI DOVANOTI FANTAI

NL šiu metų spaudos baliauje turėjo turtingą loteriją, kuriai didžiųjų fantų dovanų žemiau išvardinti tautiečiai, kuriems vertai ir nuoširdiai tarame ačiū: A. ir A. Tamošaičiai \$7.50, J. Petrulis \$5.00, Dr. J. Mališka \$10.00, Maj. R.V. Paukštaitis \$10.00, P.T. - \$27.50, X - \$10.00, E.K. - \$10.00. E. Kardelienė savo išleistą plokštelę, J. Leknickas Martini vyno bonką, Jz. ir V. Joci 2 bonkas vyno, M. Šulmis-tras degtinės ir vyno bonką, B. Žemaitaitienė vyno bonką, A. Snapkauskas vyno bonką, P. ir M. Girdžiai vyno ir arbatos dėžė, A. Ptašinskas Martini vyno bonką, A. ir A. Gauriai 3 dėžės saldinių, J. Šeidyds dėžė saldinių, J. Vieraitis saldinių dėžę, F. Bendžitienė tautišką kaklaraištį, A. Juodkojiene rankšluostį, Leo Gureckas alui gerti indai (bakalai), P. Baltuo-nis savo meno išdirbinį, P. ir P. Te-kučiai degtinės 40 oz. bonką, Pr. Paukštaitis vyr. marškinius, A. Paukštaitienė kostiumui medžiagą, L. Gudas vyno bonką, O. Myliene vyno bonką, J. Adomėnas vyno bonką, K. Gudžiūnas knygą, V. Remeika paveikslą, B. Nagiene medžiagos suklelei, R. Lukoševičienė kosmetikos setą, R. Kalvaitytė karolių, gelėm ir saldumynams setą ir kt., p. Adomonytė auskarus, pinigine ir kt., V. Girinienė druskai setas, V. Lukauskas saldinių dėžę, E. Bitnerienė staltiesę, W. Daugelavičienė rankinuką ir t.t.

• Dar yra neatsiimti fantai, kuriuos prašome laike 2 savaitę atsiimti. Neatsiimtų fantų Nr. Nr. 465158, 465309 465627, 465637, 465234, 465751.NL.

NL Spaudos baliaus karalaitė Margarita Buzaitė, šalia princesė Danutė Lukauskaitė, NL vyr. red. dr. H. Nagys ir princesė Regina Staškevičiūtė. Apačioje spaudos baliaus dalyvių dalis. Nuotraukos: T. Laurinaitis, A. Adomonis.

APSIDRAUSK!

ADAMONIS INSURANCE AGENCY, INC.
GAISRAS - AUTOMOBILIAI - ATSAKOMYBĖ - GYVYBĖ
3907 A Rosemount Blvd.

TEL: Off.: 722-3545; Res. 256-5355
S-tos "Lito" nr. 752D

P. ADAMONIS

Chartered Insurance Broker

Su teise dirbti Quebec'o ir Ontario
PROVINCIJOSE

Sekr. M. Arlauskaitė, tel. 722-3986.

ADRESAS: 1465 De Seve Street
Montreal 205, Que.
TEL. 766-5827.

MONTREALIO LIETUVIŲ KREDITO UNIJA

MOKA UŽ:

EINAMASIS S-tas	5.0%
ŠĖRUS (numatyto)	6.0%
TAUPOMASIS s-tas	6.5%
TERM.IND. 1 metams	7.25%
TERM.IND. 2 " "	7.75%
TERM.IND. 3 " "	8.00%

Nemokamas gyvybės draudimas iki \$2,000 šėrų sumos.

DUODA PASKOLAS:

ASMENINES iš	9%
ČEKIŲ KREDITO iš	9%
NEKILN. TURTO iš	9%

įskaitant gyvybės apdraudą iki \$10,000.

JAU IŠDUOTOS PASKOLOS iki termino lieka senomis palūkanomis (pradedant 6.5%).

KASOS VALANDOS: 1465 De Seve St., sekmadieniais nuo 10:30 iki 12:30 val. Darbo dienomis - nuo 10 iki 3 val. kasdien, išskyrus šeštadienį. Vakarais - trečiadieniais ir penktadieniais nuo 7 iki 9 val.

3907 Rosemount Blvd., tel. 722-3545. Diena, penktadieniais nuo 1 iki 6 val. Vakarais - pirmadieniais, trečiadieniais ir penktadieniais nuo 7 iki 9 val.

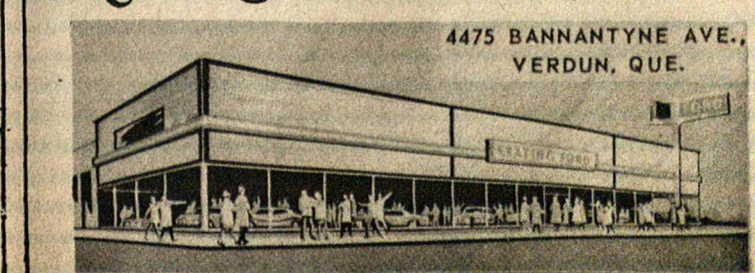
Sekmadieniais nedirbama vasarą nuo birželio 15 d. iki rugsėjo 15 d. ir per visus ilguosius savaitgalius.

MONTREAL ENTERPRISES Reg'd. DRAUDIMO AGENTŪRA 727-3120

6695 — 35th Avenue, Montreal, 409,
Albertas NORKELIŪNAS, B.A. C.S.C., I.B. 727-3120.
Arvydas RUDZEVIČIUS, A.I.B. NAMU: 271-5758

KOMERCINIO, PRIVATAUS TURTO, AUTOMOBILIŲ, ATSAKOMYBĖS, GYVYBĖS DRAUDIMAS

Keating FORD Sales Limited TEL. 769-8831

USED CARS
1 year guarantee
Kreipkitės į
LEO GURECKAS
Sales Manager
Keating Ford lietuvis atstovas
769-8831.
Tel: namų 366-2548

